

Bölüm 1

Sivas

Kutubî'yem gurbet düştü yoluma
Acı verir bedenime dalıma
Dünya bir bilezik taksan koluma
Bir seni görestim bir de sılamı
Bir seni özledim bir de Sivas'ı

CANIMIN İÇİ SİVAS'IM

Hasret dolu gönül tasım
Canımın içi Sivas'ım
Hani nerde gavum hısım
Canımın içi Sivas'ım

Gardaşlara çıkacağım
Doya doya bakacağım
Sana türkü yakacağım
Canımın içi Sivas'ım

Kızılırmak seli gibi
Merakum'un yeli gibi
Seviyorum deli gibi
Canımın içi Sivas'ım

Köse dağın karısın sen
Yüreğimin harısın sen
Kutubî'nin yârisin sen
Canımın içi Sivas'ım

SİVAS AKŞAMLARI

Söz verip de gelmezsin
Kadir kıymet bilmezsin
Sivas akşamlarında
Bekletirsin gelmezsin

Geleceksen gelirsin
Gelmezsen sen bilirsin

Bir sabrederim
İki sabrederim
Dört sabrederim
Beşincide giderim

Geleceksen gelirsin
Gelmezsen sen bilirsin

İstasyon caddesi
Çavuşbaşı mahlesi
Pek hoşuma gidiyor
Ham gardaş demesi

Geleceksen gelirsin
Gelmezsen sen bilirsin

BAHTİYAR SİVASLI

Ozanlar diyarı yiğit yatağı
Cumhuriyet şehri sultan otağı
Yüzsekiz gün ağırladık atayı
Bu yüzden bahtiyar Sivaslıyım ben

Ulu sultanlarla çalkılıç vurduk
İmanlı göğüsle hep siper durduk
Cumhuriyeti biz burada kurduk
Bu yüzden bahtiyar Sivaslıyım ben

Bir yanı Gürlevik bir yanı Tecer
Turnam Gölevi'nden suyunu içer
İpek yolu bizim diyardan geçer
Bu yüzden bahtiyar Sivaslıyım ben

Büyük atamızla tuttuk el ele
Bu cennet vatana yapmadık hile
Türkü olup aktık sazlarla dile
Bu yüzden bahtiyar Sivaslıyım ben

Mor çiçekler açar Hanzar Ovası
Âşıklar dergâhı Tonus yaylası
Kutubî'yem övsem azdır Sivas'ı
Bu yüzden bahtiyar Sivaslıyım ben

BENİM YÂRİM SİVAS'TIR

Dağlarında gül olaydım Sivas'ın
Ağacında dal olaydım Sivas'ın
Peteğinde bal olaydım Sivas'ın
Dağına taşına sor beni gardaş
Dağına gülüne sor beni beni

Merakum'un yeli olsam Sivas'ın
Şeker şerbet dili olsam Sivas'ın
Muhabbetin ehli olsam Sivas'ın
Suyuna aşına sor beni gardaş
Dağına yeline sor beni beni

Kutubî'yem benim yârim Sivas'tır
Yâre hasret kalmak zulümdür yastır
Yiğitler yatağı türküm Sivas'tır
Dağına gülüne sor beni gardaş
Sazının teline sor beni beni

BİR SENİ ÖZLEDİM BİR DE SİVAS'I

Zalım gurbet bana kurdu tuzağı
Uyhularda yakın ettim uzağı
Silemiyom gönlümdeki sazağı
Bir seni görestim bir de sılamı
Bir seni özledim bir de Sivas'ı

Yalnızlıklar yalnız bana revamı
Nazlı yârdan ayırdılar aramı
Acı gurbet saramadı yaramı
Bir seni görestim bir de sılamı
Bir seni özledim bir de Sivas'ı

Artık kanat vurmaz gönül kuşlarım
Zehir sanki yediklerim aşlarım
Ağzımdan döküldü tek tek dişlerim
Bir seni görestim bir de sılamı
Bir seni özledim bir de Sivas'ı

Kutubî'yem gurbet düştü yoluma
Acı verir bedenime dalıma
Dünya bir bilezik taksan koluma
Bir seni görestim bir de sılamı
Bir seni özledim bir de Sivas'ı

KIZILIRMAK

Gelinleri aldın gittin
Söyle kuzuları nittin
Nice canı candan ettin
Kızılırmak Kızılırmak

Aldın anadan kuzuyu
Döşüne koydun sızıyı
Sen mi yazdın bu yazıyı
Kızılırmak Kızılırmak

Kuruyasın desem olmaz
Neden hırçınlığın durmaz
Senin hiç mi şakan olmaz
Kızılırmak Kızılırmak

Kutubî'yem uslanasın
Ayaz vura buzlanasın
Sızım sızım sızlanasın
Kızılırmak Kızılırmak

DÖRT EYLÜL

KURTULUŞ GÜNÜ

Karanlığı okladık tamda kara bağrından
Kara günler dağıldı umutlandık yarından
Davul coşkulu vurdu türküler çıktı yastan
Bir haykırış duyuldu Dört Eylül de Sivas'tan

Bugün daha gülececeğiz bahçemdeki ağgülüm
Haykırdı Kemal Paşa ya istiklal ya ölüm
Bir tarih yazılacak yeniden yeni baştan
Cumhuriyet denildi Dört Eylül de Sivas'tan

Yüz sekiz gün ağırladık mebusu heyeti
Sinemizde büyüttük bizler cumhuriyeti
Esaret zincirini koparıp attık koldan
Kurtuluşa yürüdük Dört Eylül de Sivas'tan

Kutubî'yem göğsümüz kabarmıştı imandan
Kim der ki hayır gelir himayeden mandadan
Gönlümüzde taht kurdu o muzaffer kumandan
Çok Kutlu bir gün doğdu Dört Eylül de Sivas'tan

MERHABA SİVAS

Merhaba ozanlar kentim
Merhaba anam, babam
Gardaşım bacım
Merhaba emmim dayım
Halam emem merhaba abim
Merhaba kederim yasım
Merhaba umudum canım Sivas'ım

Merhaba Mereküm dinmeyen yeli
Kıvrım kıvrım Gardaşlar merhaba
Merhaba nazlı sunam Kızılırmak
Merhaba Hanzar Sazlığı Gökçekler Gölü
Merhaba yanık türküler
Merhaba sazım sözüm
Merhaba dostlarım merhaba hasım
Merhaba özlemim canım Sivas'ım

AYNIDIR BİZİM

Ozanca ağlar hep şehrimin halkı
Mısra mısra akar yaşımız bizim
Izdırapla dönse feleğin çarkı
Gardaş der bacı der sazımız bizim

Yalınayak girer dikenliklere
Alnı apak çıkar çiğdemliklere
Göğsünü gererken tüm kemliklere
Baharla yazımız aynıdır bizim

Tutkusu yurdudur topraktır özüm
Sevdası vatandır vatandır gözüm
Bellidir her daim kelimim sözüm
Gözümüz sözümüz aynıdır bizim

TAMAM GARDAŞ AKLİMDASIN

Ne var ne yok götördünüz
Sivas'ımı bitirdiniz
Umutları yitirdiniz
Tamam beyim aklımdasın

İşsizim iş bulamıyor
Giden geri gelemiyor
Yalancı mumlar eriyor
Tamam beyim aklımdasın

Kendinizi yormadınız
Halimizi sormadınız
Bizi de kul saymadınız
Tamam beyim aklımdasın

Kutubî özden Sivaslı
Koca Sivas suskun, yaşlı
Hesap günü olur sesli
Tamam tabii aklımdasın
Tabi tabi aklımdasın

10.02.1990

YILDIZ DAĞI-1

Sivas'ımın incisisin
Yıldız Dağı Yıldız Dağı
Gönlümüzde birincisin
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Çok büyüğü iklimin var
Kimi paten ile kayar
Kimisi de kayak yapar
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Otel ve kafeteryalar
Mekân sıcak demli çaylar
Karda çekilir halaylar
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Senden daha var mı güzel
Suna boylu gözün süzer
Yaylanda salınıp gezer
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Yazın başka kışın başka
Âşıklar tutuşur meşke
Orda pişer gönül aşka
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Haydi çıkalım yaylaya
Gelin tutuşak halaya
Eğlenelim doya doya
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

Kutubî gönlünce yaşar
Herkes neşelenir coşar
Kekliklerim seker koşar
Yıldız Dağı Yıldız Dağı

YILDIZ DAĞI-2 (GÖNÜL DAĞI)

Başın hep dumanlı karlı
Yıldız Dağı gönül dağı
Döşünse alevli harlı
Yıldız Dağı gönül dağı

Âşıkların katar katar
Sinende Pir Sultan yatar
Ayrılık ölümden beter
Yıldız Dağı gönül dağı

Türlü donda çiçek açar
Kırklar kokusunu saçar
Kutubî'yi koyma naçar
Yıldız Dağı Gönül dağı

YAZ GELECEK

Balkanlardan çıkar yola
Belki uzun sürmez mola
Sabrın sonu hayır ola
Yaz gelecek memlekete

Odun kömür yaksak kesmez
Kovulmadan kalkıp gitmez
Bir türlü kaba yel esmez
Yaz gelecek memlekete

Kutubî azcık sabreyle
Bu devran da gitmez böyle
Patdes közle gönül eyle
Memlekete yaz gelecek

ÇAL GARDAŞ

1

Dertliyim bu gün gardaş
Hemi de öyle dertli ki
Dünyadan büyük

Derdimi döksem de
Ne dağlara ne de deryalara
Sığmaz ki gardaş

Haydi la gardaş
Al şu gönül telimizi de çal
Ammal!
Dertli olsun
Yanık olsun
Eyimi gardaş

Sen çalarken
Ben de ahlar çekip
Gönül sızıma ağlamak
Bu yanık bağrımı
Kümsüklemek istiyorum gardaş

2

Çadır kurdum gurbet ilin düzüne
Ataş attım ciğerime özüme
Hasret kaldım gül yüzlümün yüzüne
de gardaş
Hay sazının tellerine gurban olayım gardaş
Hay tezene vuran ellerine
gurban olayım gardaş
Bizim oyanlıdan da
Daşına, gışına, toprağına kurban olduğum
Anadolu'dan da çal gardaş
Sivas ellerindeyim

Karşı dağı duman aldı pus aldı
Uzun ömrüm yâr yolunda kısaldı de gardaş
Pir Sultan'dan Âşık Veysel'den Sefil Selimi'den
Çobanoğlun'dan Reyhanî, Sümmani'den de
çal gardaş

3

Ben Ağrı Dağıyım
Ben Toroslarım
Ben Karaoğlan'ın başı dumanlı Yıldız Dağıyım
gardaş
O güzel avazına gurban olayım gardaş
Yüreğinden gelen sestem çal
Ilgıt ılgıt esen seher yelleri gibi
Başımdaki dumanı
Serdeki gümanı dağıtsın gardaş
Çal gardaş çall çall

ŞAMPİYONLUK SANA ÇOK YAKIŞIYOR

Otuzsekiz sene bekledik durduk
Yiğidolar biz bu yola baş koyduk
Nice maçlar aldık nice yorulduk
Şampiyonluk sana çok yakışıyor

Amaçsız gayesiz gezilmiyor ki
Şampiyonluk kolay yazılmıyor ki
Gollerde koşmadan dizilmiyor ki
Şampiyonluk sana çok yakışıyor

Üzmeyelim taraftarı sevelim
Rakipleri centilmence yenelim
Sahadan sevinçli mutlu dönelim
Şampiyonluk sana çok yakışıyor

Taraftarla hep yan yana koşuyor
Üç yıldızı sinesinde taşıyor
Sivaslılar hep seninle coşuyor
Şampiyonluk sana çok yakışıyor

Başkanımız Mecnun Beyle el ele
Gücümüzle geldik yapmadık hile
Gönülden sevgiler alkışlar ile
Şampiyonluk bize çok yakışıyor

Bölüm 2

Mersiye

Sevgi bir çiçektir dostum
Bakar isen gülüverir
Karşılığı olmaz ise
Sarıp da soluverir

VEYSEL'E AĞIT

Sazını koluna taktın
Sivralan'dan yola çıktın
Deste deste gül bıraktın
Âşık Veysel Şatıroğlu

Görenlerden iyi gördün
İnsanlığa mesaj verdin
Herkes bacı, gardaş derdin
Âşık Veysel Şatıroğlu

Kara toprak yârim derdin
Soyunup, koynuna girdin
Kim bilir ne sırlar gördün
Âşık Veysel Şatıroğlu

Kutubî, konan göçecek
Her gönülde açmaz çiçek
Dünya fani, ölüm gerçek
Âşık Veysel Şatıroğlu

ANITKABİRE GİDERKEN

(İsmet İnönü'ye)

Aç bağırnı kara toprak durma aç
O koca Türk İsmet Paşa geliyor
Mücella bir sema hazırla ey gök
Sakarya Fatihî Paşa geliyor

Gelîyor siyasetçilerin kurdu
Vatanı eliyle yudu gelîyor
Ferikler saygıyla selama durdu
İnönü Fatihî Paşa gelîyor

Ayrıldı ama unutulmayacak
Atatürk'üm silahdaşın gelîyor
Oda sizle o dünyada kalacak
Ulusuyla **İsmet Paşa** gelîyor

25.12.1973

AYVAZ EMMİ-1

Bu sefalet cana yetti
Elde ne var ne yok bitti
Horozlar vakitsiz öttü
Duymadın mı Ayvaz Emmi?

Gözleri çöplükte soldu
Kurnaya tasınan daldı
Hizmetçiler hanım oldu
Görmedin mi Ayvaz Emmi?

Kedi idi aslan oldu
Çakalların yüzü güldü
Mertlik kahrından öldü
Duymadın mı Ayvaz Emmi?

Ali yazar veli cızar
Bir söz desem hemen kızar
Elinde testere hızar
Görmedin mi Ayvaz Emmi?

AYVAZ EMMİ-2

Yırtık büyük yama küçük
Ne tavuk kaldı ne cüçük
Orta direk yıkık göçük
Ne diyorsun Ayvaz Emmi?

Ağalar ferman yazıyor
Zengin fakiri eziyor
Millet canından beziyor
Ne diyorsun Ayvaz Emmi?

Mozaiği bozuyorlar
Kötü oyun yazıyorlar
Kuyumuzu kazıyorlar
Ne diyorsun Ayvaz Emmi?

Kutubî halimiz böyle
Aklından ne geçer söyle
Kendin çal kendin eyle
Ne diyorsun Ayvaz Emmi?

AYVAZ EMMİ-3 (TİLKİ)

Tilki it dağını aştı
Horozun tebdili şaştı
Tavuhlara telaş düştü
Yetiş Ayvaz Emmi yetiş

Horoza bir şamar çaldı
O hızınan pine daldı
Beş tane ferîği aldı
Yetiş Ayvaz Emmi yetiş

Ayvaz Emmi tüfek attı
Karşı dağı toza tuttu
Tilki viziik diyip gitti
Nettin Ayvaz emmi nettin

Hani kaçan kurtulmazdı
Boşa kurşun atılmazdı
Hesap kitap yapılmazdı
Nettin Ayvaz Emmi nettin

Tilki kuyruğun sıyrıla
Boynuna da çan takıla
Kaburgaların sayıla
Hayın tilki zalım tilki

AYVAZ EMMİ-4 (ÖFKE)

Kimi vergi yüzüzleri
Kimi dolar hırsızları
Perişan etti bizleri
Duymadın mı Ayvaz Emmi?

Harama helal dediler
Millet malını yediler
Utanmadan da güldüler
Görmedi mi Ayvaz Emmi?

Talan ettiler vatani
Bu mudur insanlık şanı
Hani mertlik dostluk hani
Bilmedi mi Ayvaz Emmi?

Vatan böyle sevilmez ki
Yetim hakkı yenilmez ki
Size adam denilmez ki
Demedin mi Ayvaz Emmi?

YAZIK DEĞİL Mİ?

Ezilen çiçeklere
Yakılan yüreklere
Yıkılan direklere
Yazık değil mi yazık?

Akıtılan kanlara
Kıydığınız canlara
Viran olan hanlara
Yazık değil mi yazık?

Kervan başı çekenler
Vahşice kan dökenler
Kötü tohum ekenler
Yazık değil mi yazık?

Kırdığınız dallara
kurutulan göllere
Düştüğümüz hallere
Yazık değil mi yazık?

Yırttığınız resime
Sildiğiniz isime
Hem dosta hem hasıma
Yazık değil mi yazık?
Yazık değil mi yazık?

EMMİLERE MEKTUP

Kuzgunun yuvası battı
Bu cehalet cana yetti
Umutlarım uçtu gitti
Sülo Dayı Ednan Emmi

Biri atar biri tutar
Kurnaz tavuklara muhtar
İşin içinde bir iş var
Sülo Dayı Ednan Emmi

Kutubî bilen biliyor
El üstümüze gülüyor
Kullarda sabır diliyor
Sülo Dayı Ednan Emmi

RUHSATİ BABA'YA

Vilayeti Sivas Deliktaş yurdu
Gah sakalık yaptı gah çoban durdu
Fatma'yı andıkça döşüne vurdu
Şemdi sevgilerin gülü Ruhsatî

Kış geldi ambarda dirliği azdı
Valiye mahcupça bir mektup yazdı
Vali Bey aşğın yurdunu gezdi
Biraz düzeltmişti hali Ruhsatî

Gönderilen erzak geldi ulaştı
Ruhsatî'nin kanı nasıl kaynaştı
Rızkını da komşularla paylaştı
Her zaman bal idi dili Ruhsatî

Hak yolunda nice çileler çekti
Küsmedi gülistana çiçekler ekti
Bedeni kor gibi ataşta yaktı
Aşkı muhabbette güldü Ruhsatî

Bir günde dört kuzu toprağa verdi
Veren sen alan sen deyip sevdi
Bir gün rüyasında vuslata erdi
Sabırla ruhsatı aldı Ruhsatî

Gürün'e giderken bir Tohma vardı
Azgın azgın kızgın kızgın akardı
Ruhsatî, ruhsat ver deyip yakardı
Su yarıldı yolu aldı Ruhsatî

Kutubî her âşık ateşte yanmaz
İlimler su olsa o yine kanmaz
Ekber-i Abidin yolundan dönmez
Sonunda vuslata erdi Ruhsatî

TURAN RÜŞTÜ BEY

Bazen bir fırtına bazen bir boran
Bazen ceylan bazen kükremiş aslan
Hainler ortaya çıktığı zaman
Eser coşar vurur Turan Rüştü Bey

Bazen kartal olur yüksekten uçar
Bazen şahin olur düşmanı seçer
O hain elleri omuzdan biçer
Coşar koşar vurur Turan Rüştü Bey

Elinde silahı göğsünde iman
Aman vermez kahpe düşmana aman
Kükreyip ayağa kalktığı zaman
Dağ taş demez aşar vurur Rüştü Bey

Dalgaları bayrağımız gururla
Milletimin duası hep onunla
Gazilik ve şehitlik var sonunda
Ataş olur barut olur Turan Bey

Yiğitler yatağı Sivas elinde
Vazgeçemez vatanından gülünden
Name vuran sazendenin telinden
Kadınının erkeğinin dilinden
Türkü olur öykü olur Rüştü Bey

Not: *Turan Bey, Yunan ve Rus harbine katılmış Gazi dedemdir. Rüştü Bey, dedem Turan Bey'in dayısıdır. Yunan harbinde şehit olmuştur.*

KIBRIS DESTANI

Yirmi Temmuz'da ordu hızır gibi ulaştı
Kükredi şahı merdan Beşparmakları aştı
Koç yiğitlerim yavru vatan için savaştı
Mehmetlerim tarihe altın bir sayfa açtı

Türk'e zulüm edenin yıktılar cephesini
Şehit kanıyla diktik zafer abidesini
Kana kana içtiler şahadet şerbetini
Dünyaya ispat etti Mehmed'im kudretini

Aslan yürekli doğar yiğitler anasından
Hiç yılar mı Mehmed'im düşmanın bombasından
Kıbrıs'ta yıkıp attı düşmanı yakasından
Bir tokatla devrildi cuntalı Yunanistan

Kutubî yazsam bitmez şanlı Türk milletimi
Haktan alır Mehmed'im yenilmez kuvvetini
Oyun yazana taktık ihanet zilletini
Söküp attı Kıbrıs'tan Makaryos illetini

20.07.1974

DEMİR KANATLAR

Mavi beyazdır rengimiz
Rakipler olmaz dengimiz
Hep asildir mihengimiz
Demir kanat derler bize
Rakibimiz gelir bize

Maçlarımız dostça biter
Rakibimiz hoşça gider
Dostluklar her şeye yeter
Demir kanat derler bize
Rakibimiz gelir bize

Yetmiş beş yıllık mazimiz
Geçmişimiz apak temiz
Tek yürek olduk hepimiz
Demir kanat derler bize
Rakibimiz gelir bize

Demir kanatlarımız var
Minderleri ederiz dar
Sahaları ederiz har
Demir kanat derler bize
Rakibimiz gelir dize

Sahada da birinciyiz
Pistlerde de birinciyiz
Hepimiz birer inciyiz
Demir kanat derler bize
Rakibimiz gelir dize

Ya ya ya şa şa şa
Demir kanat demir kanat çok yaşa

BEYAZ MELEKLER (HEMŞİRELER)

Onsekiz ağustos geldin dediler
Karşıma oturup derdim derdiler
Keder alıp bana umut verdiler
Canıma can kattı beyaz melekler

Gece bir ah dedim hemen geldiler
Yaramı sardılar ilaç verdiler
O saatte bile bana güldüler
İçimi ısıttı beyaz melekler

Doktorlar koşuşur sanki kanatlı
Hemşireler şefkatli dilleri tatlı
Hepside derdime derman dağıttı
Kanıma kan kattı beyaz melekler

HEMŞİRELERİMİZE

Nur gibi parlar yüzleri
Hiç üzmediler bizleri
Şefkatlidir hep sözleri
Hemşireler, hemşireler

Biz yatarız onlar yatmaz
Gurur yapıp çalım satmaz
Kibirleşip mağrurlanmaz
Hemşireler, hemşireler

Nöbetleri hiç bitmez ki
Günlerce eve gitmez ki
Yine de sitem etmez ki
Hemşireler, hemşireler

Gönlünüz hep neşe dolsun
Kutubî sizlerle gülsün
Günleriniz kutlu olsun
Hemşireler, hemşireler

ACIBADEM ÇİÇEKLERİ

Hastane çok kaliteli
Doktorlar pek marifetli
Güler yüzlü ve şefkatli
Acıbadem çiçekleri

Ülkem hoca candan kadim
Takip eder adım adım
Nurcan Hanım Derya Hanım
Acıbadem çiçekleri

Hepsi de ayrı bir çiçek
Hemşireler sanki melek
Daim gülsün size felek
Acıbadem çiçekleri

Kutubî'yem nakil oldum
Elinizden şifa buldum
Çok şükür yeniden doğdum
Acıbadem çiçeklerim
Çok teşekkürler ederim

02.01.2011 İSTANBUL

TÜRKİYE'NİN TÜRK-İŞ'İ VAR

Mitingleri er meydanı
Yeri işçisinin yanı
Yansa canı aksa kanı
Çalışanın Türk-İş'i var

Alın teri, emek için
Sevgi dolu yürek için
Helal lokma yemek için
Yarışanın Türk-İş'i var

Yanlış yerlerde saf tutmaz
İşçisini asla satmaz
Düşünür ham adım atmaz
Emekçinin Türk-İş'i var

Eğitimde öğretimde
Kaliteli üretimde
Milletini gözetimde
Türkiye'nin Türk-İş'i var

Kalkınmaya katkı için
Adalet'i hakkı için
Vatan millet sathı için
Türkiye'min Türk-İş'i var

ARMAĞAN

On beş ekim senin doğduğun gündür
Hoş geldin dünyaya hoş geldin bebek
Herkesi sevince boğduğun gündür
Hoş geldin dünyaya hoş geldin bebek

Uzun süre kundaklarda bürüldün
Sonra kalkıp paytak paytak yürüdü
Arkan sıra bez komadın sürüdü
Hoş geldin dünyaya hoş geldin bebek

Yaş ikide peltek peltek konuştun
Üç yaşında yastıklarla boğuştun
Dört yaşında abinlerle dövüştün
Hoş geldin dünyaya hoş geldin çocuk

Yaşın yedi oldu okula koştun
Canın sıkılınca derslerden kaçtın
Tekleye tekleye sınıfı geçtin
Hoş geldin okula hoş geldin çocuk

On üçünde gonca güldün açıldın
On dördünde güzellerden seçildin
On beşinde fistanları biçildin
Hoş geldin dünyama hoş geldin güzel

On altı yaşında liseye geldin
On yedide pembe hayale daldın
On sekizde bülbül oldun şakıdın
Hoş gedin türküme hoş geldin güzel

On dokuzda bitti yirmi yaş oldun
Kim bilir kimlerin gönlünü çaldın
Kimleri umutsuz sevdaya saldın
Hoş geldin öyküme hoş geldin güzel

Kutubî'yem yüzün her zaman gülsün
Dilerim ki Mevla'm muradın gelsin
Sevgide hatırdaki kıymetin bilsin
Hoş geldin şarkıma hoş geldin güzel

Bölüm 3

Sevda

Elbette durur bir gün
Bu sevda dilli rüzgâr
Gülistana güneş doğar
Açar, coşar lale zar

AZAD EYLE

Yollarımız ayrılmadan
Kalp kırmadan darılmadan
Hasret ile yoğrulmadan
Yâr sen beni azad eyle

Eğer bana küseceksen
Soğuk soğuk eseceksen
Selamını keseceksen
Yâr sen beni azad eyle

Arkan sıra yoracaksan
Umudumu kıracaksan
Acılara saracaksan
Yâr sen beni azad eyle

Belki bir gün görüşürüz
Acıları bölüşürüz
El çırparak gülüşürüz
Yâr sen beni azad eyle

AVCI

Zalim avcı nasıl buldu avladı
Bir od verip yüreğimi dağladı
Zülfünün teliyle beni bağladı
Bir avcıya av oldum ki sormayın

Pare pare tike tike kıyıldım
Bazı ayık oldum bazı bayıldım
O efendi ben bir köle sayıldım
Bir zalime av oldum ki sormayın

Kutubî'yem bir avcıya av oldum
Bakışına gülüşüne tav oldum
Ateş oldum buhar oldum lav oldum
Bir zalime av oldum ki sormayın

MEHRİ'NİN AĞITI

Bir mektup saldım da haber gelmiyor
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyorum
Kınalım gideli yüzüm gülmüyor
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyorum

O nasıl yollar ki varılamıyor
O nasıl dağlar ki yarılamıyor
Kollarım yadlara sarılamıyor
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyorum

Yavrular büyüyor yüzüne hasret
Ne zalım şey imiş bitmeyen gurbet
Bana diyorlar ki az daha sabret
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyorum

Başıma bağladım bu kara başı
Karnımıza bastık şu kara taşı
Unuttuk yiğidim ekmeği aşı
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyorum

Bozuluyor gözlerimin cilası
Mecalim yoktur ki bulam devası
Heç mi göresmedin bizi, Sivas'ı
Tez gel mehrim tez gel dayanamıyom
Hasret uykusundan uyanamıyom

Kutubî der, Mevla'm sabrını versin
Cepheye gidenler sılaya gelsin
Vuslata erişsin güllerin dersin
Ben de bu hasrete dayanamıyom
Tez gel Mehrim tez gel dayanamıyom

EL GİBİ

Ceylan bakışlı yâr
Mahzun sevgili
Beni sevdalara
Saldı gözlerin

Gözüme çizdiğim
Gönül çiçeğim
Beni görüp başın
Eğme el gibi

Şeyda bülbül gibi
Hep seni andım
Her gün kerem gibi
Aşkınla yandım

Bir güvercin olup
Dalına kondum
Bir de sen taş atma
Bana el gibi

GEL

Deli boyraz gülistana dalmadan
Hoyrat eller güllerimi yolmadan
Bu ayrılık yüreğimi delmeden
Gözlerim yolunu yorulmadan gel
Sevda kurşunuyla vurulmadan gel

Umutlarım tükenip de bitmeden
Hayallerim gözlerimden gitmeden
Şeyda bülbül gibi figan etmeden
Hicran ateşiyle sarılmadan gel
Sevda kurşunuyla vurulmadan gel

Gönül dağlarımın karlar düşmeden
Bu hasretlik boyumuzu aşmadan
Ağlamaktan ela gözler şişmeden
Gözlerim yolunu yorulmadan gel
Sevda kurşunuyla vurulmadan gel

NERDESİN?

Yaylasına vardım yağmur yağıyor
Nere baksam gözüm onu arıyor
Yüreğimi karıncalar dalıyor
Neredesin can yoldaşım neredesin?

Yaylasına vardım güneş ışıyor
Bu hasretlik boyumuzu aşıyor
Bedenim yanıyor canım üşüyor
Neredesin can yoldaşım neredesin?

Kutubî'yem ta yürekten kanarım
Döne döne yana yana ararım
Uçan kuşa esen yele sorarım
Neredesin can yoldaşım neredesin?

NEREYE GİDİYORSUN?

Mahzun mahzun bakıp da
Yüreğimi yakıp da
Bir su gibi akıp da
Nereye gidiyorsun?

Saçlarını örmeden
Bir murada ermeden
Beni bana vermeden
Nereye gidiyorsun?

Konuşup danışmadan
Küs isen barışmadan
Kanıma karışmadan
Nereye gidiyorsun?

Bir bahane bulup da
El sözüne uyup da
Beni yalnız koyup da
Nereye gidiyorsun?

BİR TANEM

Uçan kuşla haber saldım
Gelmedi mi bir tanem
Gagasına mektup koydum
Vermedi mi bir tanem

Halin nasıl nice dir
Dermedi mi bir tanem
Kanadıyla gözyaşını
Silmedi mi bir tanem

Derdinin dermanını
Sormadı mı bir tanem
Gönlünün yarasını
Sarmadı mı bir tanem

BEKÇİ

Bu anıt gibi duran
Bedenin elçisiyim
Kapıldığım büyü
Gözlerin bekçisiyim

İstemem başkaları
Dokunup temas etsin
Beni cellât etmeden
Karşımdan çıkıp gitsin

O buğday saçlarının
Tenin nöbetçisiyim
Benim kalbimi çalan
Güzelin bekçisiyim

CEZA

Şu gönlüme karşı dursam
Hislerime kement vursam
Kendi yaralarım sarsam
Uslanana kadar gönül

Güneş görmese yüzünü
Sana geçirsem sözümü
Taşa döndürsem özünü
Paslanana kadar gönül

Sevdasından susuz kalsa
Başını taşlara çalsa
Gözlerinden yaşlar salsa
Islanana kadar gönül

İçerimden söküp atsam
Kutubî der rahat etsem
Gözlerine perde çeksem
Puslanana kadar gönül

CİĞER PAREM

Bir günlük hasretin bin yıl oluyor
Neredesin ciğer parem gelsene
Gönül bağında ki güller soluyor
Neredesin ciğer parem gelsene

Yıldızlardan yuva kurdum gönlüme
Salınıp gelmiyon gönül evime
Neyleyim dünyayı sensiz neyime
Neredesin ciğer parem gelsene

Kutubî'yem umutlarım fukara
Sen açtın sineme derin bir yara
Yoksun artık eremem ben bahara
Neredesin ciğer parem gelsene

KAVAK YELLERİ

Estikçe başımda kavak yellerim
Kuru bir yaprağa toza dönerim
Karşımdan gitmiyor boş hayallerim
Âlem hoyrat gelir yoza dönerim

Bazen ılgıt eser mahmur gezerim
Aşkın ataşına köze dönerim
Her sözümü eleyip de süzerim
Türkülerde mısra saza dönerim

Kutubî sabreyle yellerin diner
Bahara erişip yaza dönersin
Bitip tükenmeyen hayaller siner
Selamla dost olur söze dönersin

SORMA HİÇ

Kirpiği ok idi kaşları keman
Yüreğim titredi gördüğüm zaman
O günden sonra başımda duman
Donuyorum ağustosta sorma hiç

Zülfünün telleri gerdanı örter
Bir saat görmesem burnumda tüter
Yârdan ayrı kalmak ölümden beter
Yanıyorum zemheride sorma hiç

Kutubî'yem bu hasretlik çok ağır
Onsuz gözlerim kör kulağım sağır
Rüzgârlarla haykır bulutla çağır
Soluyorum seher yeli sorma hiç

UNUTAMAM GÜLÜM SENİ

Rüzgârla saldım sesimi
Gönlüme yazdım ismini
Gözüme çizdim resmini
Unutamam gülüm seni

Adımı unuturum da
Unutamam gülüm seni

Kutubî'yem yandı gönül
Sensiz nasıl geçer ömür
Kaşın kalem gözün kömür
Unutamam gülüm seni

Adımı unuturum da
Unutamam gülüm seni

LEYLİ LEYLİ

Vefasız yâr bana küstün darıldın
Yanar yüreğimde har leyli leyli
Gitme diye yollarına sarıldım
Gitti de gelmedi yâr leyli leyli

Gönül dağlarına çıkıp yaslandım
Hayaline bakıp bakıp seslendim
Gözlerimden yağmur yağdı ıslandım
Gayri dünya bana dar leyli leyli

Kutubî nazlı yâr tüter gözümde
Hiç gitmez ki sevdan yatar özümde
Çizgiler çoğalır artar yüzümde
Gayri dünya bana zor leyli leyli

MAĞRURLANMA

Mağrurlanma bana güzelim deyi
Bir gün olur bir güzele pul olun
Cevretme bülbüle sevdalı diye
Vallah bir gün sende sever kul olun

Şahin gibi gökte yüksek uçsan da
Yâr yolunda açan gonca gül olun
Sultan olup saltanata çıksan da
Vallah bir gün sende yanar kül olun

Kutubî gün olur gurur yaparsan
Atlas olman libas olman çul olun
Kusuru örtmeyip yüze çarparsan
Hoyrat olup sefili bir hal olun

GÖRESİM GELDİ

Yolları özledim yâri özledim
Hasretinle şu dağları düzledim
Yıldız olup gökyüzünden gözledim
Nazlı gülüm seni göresim geldi

Enginlerden kanat açıp bir gelsen
Senin olan gonca gülleri dersen
Gönül kapım açıp içeri girsen
Nazlı gülüm seni göresim geldi

Fırtınalar olur eser gezerim
Sensiz her gününe küser gezerim
Kutubî'yem candan bezer gezerim
Gönül yelim seni göresim geldi

İSİMSİZ

Rüzgâr olup esip esip
Değsem zülfün tellerine
Bağban olsan bülbül olsan
Konuversem güllerine

Kalkmaz güzelim hiç kalkmaz
Gönlümdeki keder ağı
Ne yapsam da söndüremem
Bağrımdaki yanar dağı

Gülistanda bülbülleri
Bir dinlese türküleri
Bir koklasa ağ gülleri
Deriverse görür beni

MİSALİ SEVDA

Gönül ocağına serdim postumu
Bilemedim düşmanımı dostumu
Hele bir de deli poyraz esti mi
Düşersin zamansız yaprak misali

Vakitsiz avare yele tutulma
Bir pul gibi elden ele atılma
Fütüvveti koru sakın satılma
Savrulur durursun ahmak misali

Kutubî riyanın hilesi çoktur
Öyle bir zehir ki tarifi yoktur
Gönül yarasına çaresiz doktor
Kavrulur yanarsın toprak misali

GÜLLER GÖZYAŞI DÖKTÜ

Sen gittin bahar çağı
Doğam yasa büründü
Sana ana kucağı
Bana hasret göründü

Eriyor yürek yağım
Hasret boynumu büktü
Güz oldu gönül bağı
Güller gözyaşı döktü

Sevdim evvel ezeli
Elbette biliyorsun
Daha ne bekliyorsun
Ey güzeller güzeli

Günler bayram olacak
Güller gülümseyecek
Bülbüller şad olacak
Sen çıkıp da gelince

GÜZELLEME

Gürün elması gibi
Yanağı allı güzel
Kaşları kalem gibi
Dudağı ballı güzel

Yaylanın gülü güzel
Gönlümün dili güzel
Hep esiyor başımda
Sevdanın yeli güzel

Yaylanın güzel kızı
Bağrıma bastı tuzu
Mavili bakışlarla
Yaktı yandırdı bizi

Ah aman aman aman
Sivas dağları duman
Şu gönlümün elinden
El aman ah el aman

BENİM GİBİ

Ak gelinlik giyen dağlar
Başın soğuk düşün yanar
Belki senin de derdin yâr
Benim gibi benim gibi

Gönül dağı duman olur
Dumanı başında kalır
Her gelen bir hançer vurur
Yelin gibi yelin gibi

Kutubî bahara erse
Başındaki kar erise
O yâr salınıp da gelse
Gelin gibi gelin gibi

KURTULAYIM

Öyle mahzun mahzun bakma
Yâr gel vur da kurtulayım
Ayrılıp da beni yakma
Yâr gel vur da kurtulayım

Şimdi ne haldeyim sorma
Benden başkasını sarma
Arkansıra beni yorma
Yâr gel vur da kurtulayım

Dünya oluyor bana dar
Gezdirirsin diyar diyar
Saçlarıma yağmadan kar
Yâr gel vur da kurtulayım

Kutubî'yi etme verem
Söyle hangi gülü derem
Seninle murada erem
Yâr gel vur da kurtulayım

DELİ GÖNÜL NEYLESİN

Yâr vurdu ta derinden
Yürek oynar yerinden
Ellerin yâri geldi
Ben yandım kederimden

Oy neylesin neylesin
Deli gönül neylesin
Vursun yanık bağına
Dertli dertli inlesin

Dağlar ey yüce dağlar
Hallerim nice dağlar
Ben yârdan ayrılalı
Gündüzüm gece dağlar

Kutubî'yem dardayım
Ataşlarda hardayım
Her gün ahı zardayım
Vallahi çok zordayım

HIÇ BİTMEZ Mİ NAZIN GÜZEL

Şah damarımdan vuruldum
Her gün çileyle yoğruldu
Aşkınla yandım kavruldum
Hiç bitmez mi nazın güzel

Her gün başka yönden eser
Selamı sabahı keser
Bir laf desem hemen küser
Tatlı olsun sözün güzel

Fazla naz aşığı yıkar
Bu ateş senide yakar
Kutubî'de bir gün bıkar
Hüzün çalar sazın güzel

DERT ETME

Umutlarım boyun bükür
Gönül gözyaşları döker
Sevgi eken çile biçer
Dert etme gönül dert etme

Sözde sadık olmayanlar
Söz verip de durmayanlar
Gönül gözü görmeyenler
Dert etme gönül dert etme

Kutubî'nin dost sözüdür
Sözünde durmak özüdür
Bağrında yanan közüdür
Dert etme gönül dert etme

DİL VURGUNUYUM

Nere sürsem gitmez gönül atımı
Ne diyeyim gülüm yol vurgunuyum
Güldürmedi zalim kara bahtımı
Ne diyeyim gülüm dil vurgunuyum

Gönülsüz açmıyor bahçede güller
Ne diyeyim gülüm yel vurgunuyum
Bakıp da halime gülüyor eller
Ne diyeyim gülüm kul vurgunuyum

Hekimler de saramadı yaramı
Ne diyeyim gülüm el vurgunuyum
Kutubî'yem taşırdılar deryamı
Ne diyeyim gülüm sel vurgunuyum

DİVANE GÖNÜL

Ne dertler açtın başıma
Zehir doğradın aşıma
Doymadın mı gözyaşıma
Gönül gönül hain gönül

Gönül dağları aşırdın
Aldın fikrimi şaşırdın
Beni çöllere düşürdün
Gönül gönül deli gönül

Her gülene meftun oldun
Her daim saçını yoldun
Kutubî'yi mahsun koydun
Gönül gönül divane gönül

DİVANEYİM BEN

Zeytuni gözlere bağlandı gönül
Sevda ateşiyle dağlandı gönül
Bir gün görmeyince ağlandı gönül
Yârin hasretiyle divaneyim ben

Savrulup kavrulup çöllere düştüm
Deryadan ıradım göllere düştüm
Sırrım saklamayan dillere düştüm
Bir gönül yeliyle viraneyim ben

Kutubî'yem gönül bilmez kadrimi
Çekerim cefasın bitmez derdini
Bulamadım güzellerin merdini
Hem abdalım hem de, neçareyim ben

DİVANEYİM -2

Mah yüzünü görmeyince
Hallerim yaman olur
Ataş düşer yüreğime
Divaneyim divane

Yanarım yâr ateşine
Divaneyim divane
Dönerim sevdan ile "Hay"
Pervaneyim pervane

Karlı dağdan kar gelse de
Yürek yangınım sönmez
Zemheriler gül verse de
Kutubî divaneyim

DIYEMEDİM Kİ

Kara perçemini döktü yüzüne
Ateş attı ciğerime özüme
Öyle tatlı bakmıştı ki yüzüme
Ona bir çift sözü diyemedim ki

Uykularda ilham oldu düşüme
O güzel başını koydu döşüme
Katık oldu ekmeğime aşıma
Ona bir çift sözü diyemedim ki

O ceylan gözlerle aklımı aldı
Kapıyı vurmadañ gönlüme daldı
Beni mecnun edip sevdaya saldı
Ona bir çift sözü diyemedim ki

Kutubî'yem sanki dilim lal oldu
Sırrı anlatılmaz sırrı hâl oldu
Bedenimde fidan oldu dal oldu
Ona bir çift söz diyemedim ki

DÜŞER

Gene gasvet çöktü garip gönlüme
Hazan ile gelip geçen ömrüme
Gül yüzlümü göremezsem gönlüme
Ataş düşer telaş düşer taş düşer

Yârin hasretiyle coşar çağlarım
Güze döner baharlarım bağlarım
Şimdi duman duman gönül dağlarım
Gözlerimden yağmur yağar yaş düşer

EY YÂR

Hançer vurup derilerim yüzşeler
Yüreğimi değirmende ezşeler
Mecnun deyip kurşunlara dizşeler
Gene de adını söylerim ey yâr

Yusuf gibi kör kuyuya atşalar
Bedenimi pazarlarda satşalar
Hasretime nice hasret katşalar
Gene de adını söylerim ey yâr

Sorgucular sorgu sual sorsalar
Ellerime prangalar vursalar
Her meydana darağacın kursalar
Gene de adını söylerim ey yâr

Divan kurup fermanımı yazşalar
İliğimi kemiğimden süşşeler
Mezarcılar mezarımı kazşalar
Gene de adını söylerim ey yâr

Eyyüp gibi acılarla yoğrulsam
Toprak gibi rüzgârlarla savrulsam
Kutubî'yem yansam yansam kavrulsam
Gene de adını söylerim ey yâr

VURMA BENİ

Yüreğimde yangın yanar
İçerde bedenim donar
Beni gören mesut sanar
Sorma beni sorma beni

Yanılp yadlara konsan
Her güleni de dost sansan
Pişman olup bana dönsen
Sarmam seni sarmam seni

Mah yüzüne hasret koyma
Haçer vurup döşüm oyma
Ne olur Kutubî'ye kıyma
Vurma beni vurma beni

POYRAZ DEĞER

Gurbet ele düştüm pusulam şaştı
Dert birikti özlem dağları aştı
Çile kazanında kaynadı pişti
Elem çöker hasret çöker bağırma

Gurbet elin yolu tozdur dumandır
Her günü çiledir her günü gamdır
Bir yanı borandır bir yanı kardır
Tipi değer poyraz değer bağırma

Nere baksam yâr görünür gözüme
Ateş düşer yüreğime özüme
Kutubî'yem yaşlar düşer dizime
Yağmur yağar bulut çöker dağırma

POYRAZ

Koca çınar gibi belim bükülür
Savrulur yaprağım dalım dökülür
Bedenim kuruyup canım çekilir
Deli poyraz esip paralayınca
Nazlı yâr nazınan yaralayınca

Baki kalmaz bir şey, elbet yaşlanır
Alınır meyvalar dallar taşlanır
Gönül yaza çıkmaz gönül kışlanır
Deli poyraz esip paralayınca
Nazlı yâr nazınan yaralayınca

YA SABIR

Yüzsuyu dökülen insanı sevmek
Kaşlarını eğ de başını eğme
Huyu bilinmedik güzeli övme
Ya sabır de yârenini bulasın

Al deyip karaya edepten çıkma
Önce kendine bak yâdlara bakma
Bir lokma ekmeğın hatrını yıkma
Ya sabır de yârenini bulasın

Pişman olmadığın şeye üzülme
Sadakate tutun ama ezilme
Namert bölüğünen safa dizilme
Ya sabır de yârenini bulasın

Kutubî gülistan gül ile olur
Gönül sarayları dil ile olur
Sevgiler dostluklar hal ile olur
Ya sabır de menziline varasın

SEHER YELİ

Yârin kokusunu al getir bana
Bir hayrın dokunsun sevdadan yana
O zaman gücenmem küsmem ben sana
Gel de bir halimi sor seher yeli

Gece uykularım bölük bölüktür
Hasretiyle bağrım delik deliktir
Gönül derdi bilmek büyük mertliktir
Al getir yârimi ver seher yeli

Yârin hasretiyle bağrım dağladım
Umudumu yalnız ona bağladım
Kutubî'yem sevdim coştum çağladım
Getir muradımı der seher yeli

SESLE BENİ

Duyguların çoşunca
Derdin baştan aşınca
Yüreğın tutuşunca
Koşar gelirim sana

Boran olur çoşarım
Senin için yaşarım
Engelleri aşarım
Koşar gelirim sana

Gözlerin dolduğunda
Umudun solduğunda
Sen benim olduğunda
Koşar gelirim sana

Boran olur çoşarım
Enginleri aşarım
Son nefeste koşarım
Koşar gelirim sana

BİLMEM

Uzatınca ona ben ellerimi
Bilmem tutar mı yâr yoksa kaçır mı?
Bir demet gül olup açsam bağında
Bilmem koklar mı yâr yoksa biçer mi?

Ve bir serap olsam yârin elinde
Bilmem döker mi yâr yoksa içer mi?
Anlatsam gönlümün bu ahengini
Bilmem dinler mi yâr yoksa gider mi?

BİR GÜLDE

Bağrıma bastığım taşımsın benim
Su ekmeğın gülüm aşımsın benim
Onsekizinden sonra yaşımsın benim
Bir gül de gönlümde güller açılsın

Baharım çiçeğim gözümsün benim
Benden gayri ben de özümsün benim
Dilinden düşmeyen sözümsün benim
Bir gül de ömrümde güller açılsın

VEFASIZA YÂR DEMİŞİM YANILDIM

Mühür gözlerinle sevdaya daldım
Yıldızlarla her gün selamım saldım
Manalı bakıştan payımı aldım
Vefasıza yâr demişim yanıldım

Atlas libas olsan sırtıma takmam
Bir kez yandı gönül bir daha yakmam
Al gül olsan bile yüzüne bakmam
Vefasıza yâr demişim yanıldım

Kutubî ey gönül gel artık uslan
Esaret altında yaşamaz aslan
Çile damına gir sineme yaslan
Vefasıza yâr demişim yanıldım

ÇÖLE SÜRGÜN

Şu gönül dağımın başı sislidir
Bu gönlümü yakan allı feslidir
Beden çile çeker yürek islidir
Gözü yaşlı sele saldı yâr beni

Bir gün görmeyince günüm yaslıdır
Başım hep dumanlı gözüm pusludur
Yâr gelince deli gönlüm usludur
Poyraz oldu yele saldı yâr beni

Kutubî'yem şeyda bülbüle döndüm
Mum gibi eridim karardım söndüm
Her nereye baksam hep seni gördüm
Mecnun etti çöle sürdü yâr beni

BİR YUDUM MUTLULUK

Ne süs ne saltanat istemiyorum
Bu azap bu zulüm bu çile neden?
Dünyada mutsuzluk ölümden beter
Bir yudum mutluluk istiyorum ben

Acılar çileler hep yumak yumak
Hüzünler gönlümde çağlayan ırmak
Ne güzel şey kim bilir vuslata varmak
Bir yudum mutluluk istiyorum ben

Üstüme gelir gibi olur dünyalar
Beni böyle görmemişti aynalar
Olur mu yolundan dönmek caymalar?
Bir yudum mutluluk istiyorum ben

BİLİNMEDİ

Yabana atmadım yad olur diye
Bilinmedi kıymetimiz kadrimiz
Hep boynumu büktüm ad olur diye
Bilinmedi kıymetimiz kadrimiz

Çöp taşıdım aşiyana haz ile
Günlerimi zindan etti naz ile
Yaramızı dağladı yâr tuz ile
Bilinmedi kıymetimiz kadrimiz

Yalnız koymadım ki el vurur diye
Bent oldum önünde sel vurur diye
Kutubî'yem sustum dil vurur diye
Bilinmedi kıymetimiz kadrimiz

NEYLEYİM

Ceylan bakışına yandım kavruldum
Seni gördüm seni sevdim neyleyim
Yaprak gibi peşin sıra savruldum
Seni gördüm seni sevdim neyleyim

Seni dedim geldim gönül kapına
Bir murad eylesen alsan yanına
Bir gülüşün can verecek canıma
Seni gördüm seni sevdim neyleyim

Gönlümün ateşi sensin sönmüyor
Gözümde sen varsın eli görmüyor
Gönül kuşum başka dala enmiyor
Seni gördüm seni sevdim neyleyim

NAZLI

Kirpiklerin ok gibi
Bakışların mih gibi
Senden başka yok gibi
Naz edip durma güzel

Sana eyvallah ettim
Peşinde koştum bittim
Her gün nazına yettim
Naz edip durma güzel

Başkasına bakarım
Koluma da takarım
Gururunu yıkarım
Naz edip durma güzel

Belki pişman olursun
Hemen yola gelirsin
Kutubî'yi bilirsin
Naz edip durma güzel

ÖZLEDİM

Sımsıcak gülüşünü
Salınıp gelişini
Bana yâr deyişini
Özledim çok özledim

Nazını sitemini
Saçının her telini
Yumuşacık tenini
Özledim çok özledim

Gül kokan nefesini
Ahenk dolu sesini
Gönlümün çilesini
Özledim çok özledim

Güliden güzel yüzünü
Maviş maviş gözünü
O tertemiz özünü
Özledim çok özledim

Bölüm 4

Toplumsal

Bakıp gülmeyin öyle
Gönülden yaralıyım
Bu koskoca dünyanın
Sanki dert hamalıyım

ARKADAŞ

Dursun bu keder seli dinsin bu acı savaş
Unut da kırgınlığı gel olalım arkadaş
El ele yürüyelim umuda doğru gardaş
Güllerimiz bir olsun gel olalım arkadaş

Anlat bana derdini olalım bizde sırdaş
Şu yalancı dünyada yaşayalım arkadaş
Özgürce düşünelim iyicene ve çağdaş
Dillerimiz bir olsun gel olalım arkadaş

Kutubî asla fikirlere kurşun sıkmadan
Hatırları incitip gönülleri yıkmadan
Anne ve babaların yüreğini yakmadan
Ellerimiz bir olsun gel olalım arkadaş

09.07.1979

EMMİ CANIM

Riyakâra bel bağlama
Sevip bağrını dağlama
Hep tokat atar adama
Derdin deme emmi canım

Yârenin olmayanlara
Yâreni sarmayanlara
Seni kul saymayanlara
Sırrın verme emmi canım

Sakın ha haddini aşma
Sakın ha kendinden geçme
Namerdin suyunu içme
Kutubî yansan da nara

ÇAĞRI

Sevgilere şerbet ezip içelim
İnsanlığa sonsuz kıymet biçelim
Hep birlikte zorlukları geçelim
Umutlara yürüyelim gelsene

Dirlik neredeyse birlik ordadır
Birlik neredeyse varlık ordadır

Hep birlikte engelleri aşalım
Hep birlikte bir sel olup çoşalım
Beraberce mutluluğa koşalım
Umutlara yürüyelim gelsene

ÇİÇEKLER AĞLAMASIN

Bir ihtiras uğruna savaşlar başlamasın
Genç fidanlar ölmesin analar ağlamasın
Yolmasın toprak ana o sümbül saçlarını
Çocuklar çiçekse eğer çiçekler dalda kalsın

Bükülmesin boyunlar güneş küsmesin cihana
Bırakın oynasın çocuklar neşeyle kahkahayla
Dağılsın gebe bulutlar kızıl yağmur yağmasın
Çocuklar çiçekse eğer çiçekler ağlamasın

Alsana zeytin dalı haydi uç barış kuşum
Ak kanatlarınla sil bu vahşi manzarayı
Kin dolu kanlı gözler taş yürekler yumuşasın
Çocuklar çiçekse eğer çiçekler ağlamasın

Uç güzel barış kuşum dinsin bu sinsin savaş
Bütün eller uzansın biz olalım arkadaş
Aç gözlü kanlıların savaşı başlamasın
Çocuklar çiçekse eğer çiçekler ağlamasın

Dayanmaz kuzu ciğerin çocuk! Nükleer silahlara
Senin ahını alanlar iflah olurlar mı daha
Eğer siz çekerseniz o kanlı tetikleri
Yakanızdan tutacak ölmüş bir çocuk eli
Basmayın düğmelere bombalar patlamasın
Çocuklar çiçekse eğer çocuk öksüz kalmasın

CEMAL KAŞIKÇI DESTANI

(KAŞIKÇI MUAMMASI)

Ona nasıl kıydılar
Kaşığı kırıldılar
Nerelere koydular
Nerde adam katiller?

Sır oldu bulunmuyor
Adama sorulmuyor
Sonuçsuz durulmuyor
Nerde adam katiller?

Aradı polis doktor
Her yana baktık yoktur
Kuyuda da su çöktür
Ne ettiniz katiller?

Arabistan'da mısınız?
(Amerika'da mısınız?)
Söylesene kim hasım
Bölündü kısım kısım
Ne ettiniz katiller?

Acımaz öldürdüler
Çiçeği soldurdular
Dört yana bildirdiler
N'oldu adam katiller?

Oyunu kimler yazdı
Kimin elinde kozdu
Sinirlerimi bozdu
N'oldu adam katiller?

Suudilerden savcı geldi
Oda bulamadım dedi
Anahtarı nere koydu
Ne ettiniz katiller?

Yere baktık yerde yoktu
Göye baktık gökte yoktu
Uçsa da kanadı yoktu
N'oldu adam katiller?

Bizimkiler hoş görmüyor
Çalışıyor boş durmuyor
Sudiler hiç koşturmuyor
N'oldu adam katiller?

Kutubî, tv'de gördüm
Günlerce soru sordum
Her gün dizime vurdum
N'oldu adam katiller?

*Anan baban neylesin
Allah rahmet eylesin*

TELLİ TURNAM VURULDU MU?

Sılasından uçan kuşlar
Kim bilir nerede kışlar
Ey bacılar ey gardaşlar
Telli turnam görüldü mü?

Ardından yollara düştüm
Sahrayı gölleri aştım
Sevdan ile doldum taştım
Telli turnam görüldü mü?

Telli turnam görüldü mü?
Hali nice soruldu mu?
Avcılara av oldu mu?
Bir kafese konuldu mu?

Kutubî sinesin yakar
Gönül dağlarına çıkar
Her gün yollarına bakar
Telli turnam vuruldu mu?

BAŞLIK İÇİN

Şu karşı dağlara yağmur yağarken
Ayrılık güneşi henüz doğarken
Başlık için gurbet ele giderken
Bağrım delik delik delindi gardaş

Bir yâr sevmiştim ki rakip güllere
Başlık için geldim gurbet ellere
Derdimi söyledim esen yellere
Yeller güfür güfür esindi gardaş

Bazen seyyah olup dağları aştım
Bazen ılgıt oldum bazen de coştum
Başlık için ilden illere koştum
Dizlerimde derman kesildi gardaş

Kutubî ezelden çilekâr oldum
Ferhat gibi dağdan dağa yol buldum
Burnum kanasıya çalıştım durdum
Nazlı yâr gönlümde gülümdü gardaş

GÜL HASAN

Korkma çakırdikeninden
Yılma kardan borandan
Alıp kısmetlerimizi
Güle güle gel Hasan

Ezdirme çiçekleri
Fidanlara candaş ol
Dertliye sırdaşım de
Garibe arkadaş ol

Köre göz sağıra kulak
Dilsiz konuşman ol
Karanlığı vur bağrından
Aydınlığa bin yol bul

Ve bir güvercin olup
Dağıt gebe bulutları
Sevgi taşı gönüllere
Emeğin zay olmasın

Güle güle gül Hasan
Güle güle gel Hasan

NE DESEM

Oturup karşıma derdim dinledi
Bir ah çektim benim ile inledi
Yüreğimin sızısını önledi
Yâr mi desem can mı desem bilemem

Karanlık dünyama gün gibi doğdu
Derdime dermanı aradı buldu
Benimle üzüldü benimle güldü
Yâr mi desem can mı desem bilemem

Cemali gün gibi parlayıp durur
Gönlünün güneşi yüzüne vurur
Kutubî'yem onu sevmek az olur
Yâr mi desem can mı desem bilemem

YOLLAR

İçimde bin zulüm bitmeyen yollar
Ömrümü bitirip doymayan yıllar
Birleşsin ne olur ayrılan kollar
Yollar yollar bitip tükenmez yıllar
(*Yollar yollar bitmeyen yıllar*)

Seneler bitti de bitmeyen yollar
Vuslata erişsin ayrılan kullar
Selamın götürsün o yâre yeller
Yollar yollar bitip tükenmez yıllar
(*Yollar yollar bitmeyen yıllar*)

HIRS

Sabrın sermayesi bitti
Sabretmeyi bilemedim
Çektiğim canıma yetti
Sabretmeyi bilemedim

Sabır taşı er çatladı
Her şey sinemde patladı
Hırsı yediye katladı
Sabretmeyi bilemedim

Başıma hep duman çöktü
Umudu yerinden söktü
Hayat belimizi büktü
Sabretmeyi bilemedim

Kutubî sabırla tanış
Canan ile tezce barış
Ehli muhabbete karış
Sabrın sonu keramettir

YARA

Bir kusur ararsan çalarsın kara
Önce kendine bak kendinde ara
Dil yarası açar derin bir yara
Dostun bir çift sözü bulur arayı

Kalp kırmak insanın sanatı değil
Kırılmak yakışmaz birazcık eğil
Yârenlik yardışlık inatla değil
Hiçbir tabip sarmaz böyle yarayı

Kutubî insanlar kusursuz olmaz
Kusur arayanlar kusursuz bulmaz
Bu dünya fanidir kimseye kalmaz
Elbet oda yıkar köşkü sarayı

OĞULCAN

Mana deryasında manasız durma
Arif meclisinden bi haber olma
Menzili kendin bul cahile sorma
Gönül yolun açık olsun Oğulcan

Gaflete kapılıp yolundan şaşma
Her zaman sabreyle sabrını taşıma
Hüsnüniyet eyle haddini aşma
Daim elin açık olsun Oğulcan

Dilin tatlı gönlün muhabbet dolsun
Kendini güldür ki dostun da gülsün
Kutubî'yem neyse muradın olsun
Gönül dilin açık olsun Oğulcan

BAŞIM ÜSTÜNE

Şahin, avcılara avını vermez
Salın gel koç yiğit başım üstüne
Merde namert gelen kimseyi sevmez
Salın gel koç yiğit başım üstüne

Serçeden şahine emsal olur mu?
Kötüden iyiye misal olur mu?
Eğriden doğruya timsal olur mu?
Salın gel koç yiğit başım üstüne

Şahin yatağında baykuş tünemez
Mısmıl tat doludur murdarsa yenmez
Enginlerden alçaklara sinemez
Salın gel koç yiğit başım üstüne

Avcılar şahine kurşun atmaz ki
Tüyünü dokuyup ele satmaz ki
Kutubî, kem olan rahat yatmaz ki
Salın gel koç yiğit başım üstüne

KIŞ

Bana mı yükledin derdi elemi
Gönül kışı hiçbir kışa benzemez
Ne çiçeği görür nede lalemi
Gönül kışı hiçbir kışa benzemez

Çiçek açmaz baharında yazında
Ondan gayri küsme olmaz gözünde
Tebessümü bulamazsın yüzünde
Gönül kışı hiçbir kışa benzemez

Kaşları çatılır sima bozulur
Gözyaşları için için süzülür
Sevdiğine naz etmeyip çözülür
Gönül kışı hiçbir kışa benzemez

Kutubî sabreyle bu kışta geçer
Umudun solmasın hiç kalma naçar
Kış gününde elbet çiçek geç açar
Gönül kışı hiçbir kışa benzemez

KURU İLE YAŞI ASLA BİR TUTMA

Adaleti sakın elinden atma
Kuru ile yaşı asla bir tutma
Namert lokmasını sakın ha yutma
Kuru ile yaşı asla bir tutma

Kuru gevşek olur yaşsa direnir
Dünyada mazlumun hakları yenir
Ardından da buna adalet denir
Kuru ile yaşı asla bir tutma

Arsızın arı yok utanmak bilmez
Doğruları görüp yanına gelmez
Yalandır gülüşü gerçekten gülmez
Kuru ile yaşı asla bir tutma

HAN DUVARLARINA

Düşman ile paylaşırken kozumu
Henüz geçmemiştim ondokuzumu
Kamber gibi göremeden Arzum' u
Yemen saflarına katıldım anam

Ben idim huduttan hududa koşan
Bazen ılgıt esen bazen de çoşan
Bu vatan uğruna cephe dolaşan
Gaziler safına katıldım anam

Döktüm de dinledin derdimi hancı
Söylesene neydi aşkın ilacı
Sağ yanımı sardı ince bir sancı
Kahpe bir kurşuna utuldum anam

YARALIYIM

Sevdandan çileli başım
Kanat vurmaz gönül kuşum
Yapayalınız kalmışım
Yaralıyım dost yaralı

Acı acı rüzgâr esti
Çiçeğim dalına küstü
Vefasız selamı kesti
Yaralıyım dost yaralı

Saçlarıma ak düşürdü
Beni görenler şaşırdı
Hayın sabrımı taşırdı
Yaralıyım dost yaralı

KELEBEK

Güneşi görünce hemence uçar
Gülistana varıp gülleri seçer
O güzelim ömrü bir günde geçer
Gözlerinden yaşlar döker kelebek

Kısacık ömründe dağları aşar
Çiçeğe doymadan çok yorgun düşer
Vuslata ermeden hazanı yaşar
Eğilip yerlere çöker kelebek

Gönülden gönüle durmadan koşar
Umutla sevgiyle nasılda coşar
Bir günlük bu sırra akıllar şaşar
Kim bilir ne acı çeker kelebek

Bir güle âşıktı bir de bülbüle
Gülmedi ki yüzü hep çekti çile
Kapıldı ömrünü götürün yele
Ah çekip bağrını söker kelebek

EYCAN (TEMBİH)

Zalim zehir eder daim aşını
Vefasızdan hayır bekleme ey can
Her zaman hep zora sokar başını
Vefasızdan hayır bekleme ey can

Sakın hissettirme gönül kışını
Ellere gösterme gözün yaşını
Konarsa kaldırma gönül kuşunu
Vefasızdan hayır bekleme ey can

Namerdin lokması merde haramdır
Riyakârın gülüşleri yalandır
Şifası olmayan karayılandır
Vefasızdan hayır bekleme ey can

Hayına uzatma boş kalır elin
Vuslata erişir sabırla yolun
Kutubî, Rahman'a eğilsin belin
Vefasızdan hayır bekleme ey can

BİZİM ELLER

Bizim eller yeşilliktir kır olmaz
Saklamayı bilmeyende sır kalmaz
Eser poyraz yağar yağmur sel dolmaz
Herkes bacı herkes gardaş yâd durmaz

Her bacadan duman tüter is çıkmaz
Çalar davul halay çeker hiç yılmaz
Tohum ekip ekin biçer yorulmaz
Elif bilir hece bilir mat durmaz

Nasırlı ellere çitler dayanmaz
Sever sevilirler hasmı bulunmaz
Sakindirler amma coşsa durulmaz
Annacında ata durur sarp durmaz

Dikenli yolları aşar gelirler
Her yüze gülene canın verirler
Dost mudur düşman mı iyi bilirler
Kutubî der yârenine yan durmaz

MASUM KİM?

Hep bitkileri suçladık
İnsanlar ne kadar masum

Ektik biçtik ve fişledik
İnsanlar ne kadar masum

Ormanlarımızı yaktık
İnsanlar ne kadar masum

Bülbülyuvasını yıktık
İnsanlar ne kadar masum

Denize balçık buladık
İnsanlar ne kadar masum

Çiçekleri de mi ezdik?
İnsanlar ne kadar masum

Sonra da hoyratça baktık
İnsanlar ne kadar masum

Masumiyet yakışmıyor
Acaba kimlere mahsus?

ERENLER

Huzuruna geldim halimi derim
İşte böyle hallerimiz erenler
Sadakat kalmadı sevgi yok oldu
İşte böyle hallerimiz erenler

Gitti gelmez oldu o güzel günler
Mertlik acı çeker namertler güler
Dikenleşti şeker şerbetli diller
İşte böyle hallerimiz erenler

Baharda çiçekler güze dönerler
Bağbanlar bağına zulüm ederler
Ne yapсам gitmiyor içten kederler
İşte böyle hallerimiz erenler

Kapınıza geldim yüzümü sürdüm
Diz çöküp huzurda postumu serdim
Kutubî himmeti hep sizde gördüm
İşte böyle hallerimiz erenler

ŞOFÖR

Yollar uzayıp gider
Şoförler sabır eder
Gözünde anne baba
Bir de sevdiği tüter

Uykusuz yola çıkma
Dikkatini dağıtma
Hem kendini hem beni
Hemi de yâri yakma

Aman yanlış sollama
Kara haber yollama
Elbet kavuşacaksın
Yâre mendil sallama

Yüce dağlar aşarsın
Müşkül hayat yaşarsın
Sılaya döndüğünde
Yâre kucak açarsın

İMTİHAN

Sabah erken geldim gara
İmtihana gidiyorum
Mevla'm düşürmesin dara
İmtihana gidiyorum

Sabah dokuzda olacak
Hocalar soru soracak
Alnımdan terler akacak
İmtihana gidiyorum

Akortlar teller şaşacak
Sazım elimden düşecek
Ağzımda dilim şışecek
İmtihana gidiyorum

Ozarlarsa solmayan gül
Her soruya bir cevap bul
Ey Kutubî sen rahat ol
İmtihana gidiyorum

DAVACIYIM

Umutları yıkanlardan
Kula kurşun sıkanlardan
Bağrımızı yakanlardan
Davacıyım ben Hâkim Bey

Çiçekleri ezenlerden
Tabut tabut dizenlerden
Bağbanları üzenlerden
Davacıyım ben Hâkim Bey

Üç beş kuruş çıkar için
Adam satmak neden niçin?
Mazlumların hakkı için
Davacıyım ben Hâkim Bey

IRGALA

Günün gününü tutmuyor
Irgalan koçum ırgalan
Lafınan gemi gitmiyor
Irgalan koçum ırgalan

Bol keseden atmak kolay
Her sözün hadise olay
Riyakârca çekme halay
Irgalan koçum ırgalan

Böbürlenme şişeceksin
Çok sallanma düşeceksin
Sen kuyunu eşeceksin
Irgalan koçum ırgalan

Kutubî'yim derim böyle
Yalanım var ise söyle
Arsız git, gönlünü egle
Irgalan koçum ırgalan

GÜVERCİN

Güvercini vuran murat almasın
Arayıp da başka avlar bulmasın
Dilerim ki o yüzleri gülmesin
Gülmesin cihanda seni vuranlar

Gün gelir elbette divan kurulur
Hesapları hemen orda sorulur
Sana tetik çeken eller kırılır
Gülmesin cihanda seni vuranlar

Kutubî'yem kanadını kırdılar
Ak bezlerle al kanların sardılar
Yârin var mı diye sana sordular
Gülmesin cihanda seni vuranlar

TEMBİH

Sakın el yeliyle esme
Yalnız kalır yorulursun
Selamı kelamı kesme
Yalnız kalır yorulursun

İnatlaşıp kulu yorma
Hatır gönülü kırma
Kendini sor eli sorma
Yalnız kalır yorulursun

Akarsular tez durulur
Sabırla menzil bulunur
El atı çabuk yorulur
Yalnız kalır yorulursun

Kutubî'yem bu nasihat
Günler gelir geçer hey hat
Dertlerin çoğalır kat kat
Yalnız kalır yorulursun

EMNİYETÇİYİZ

Size gelen kurşuna
Karşı dururuz
Göğüs gereriz
Siper oluruz
Emniyetçiyiz
Güvenlikçiyiz

Önce Haktan
Sonra halktan
Gelir gücümüz
Necip milletimiz
Başta tacımız
Emniyetçiyiz
Güvenlikçiyiz

Karanlık geceler
Mekânımızdır
Karakollar bizim
Makamımızdır
Al bayrağa dökülen
Al kanımızdır
Emniyetçiyiz
Güvenlikçiyiz

Sana kalkan elleri
Arar buluruz
Beden yorarız
Hesap sorarız
Güvenlikçiyiz
Emniyetçiyiz

NEDEN?

Riyakâr dünyası olmuş bu âlem
İnsan insanlıktan çıkıyor neden?
Tüm değerler yitmiş yıkılmış kalem
Fırsatçıya fırsat akıyor neden?

Sevginin yerine zulümler çıkmış
Gülen gözler düşman bakıyor neden?
Diller dikenleşmiş uzamış sarkmış
Namerdin çakmağı çakıyor neden

Kutubî gamlanma her dağ yol olur
Temelsiz baraka uçacak elbet
Her karanlık aydınlıkla son bulur
Her gönülde çiçek açacak elbet

YORUMSUZ

Garip kuşa taş atmayın
Ahı tutar yakar sizi
Kanadını kanatmayın
Gurur kibir yıkar sizi

Feryatları hiç duyulmaz
Kul olarak da sayılmaz
Zaten adı da anılmaz
Yorumsuzluk sıkar sizi

Gözyaşları sanki bir sel
Yok elinden tutan bir el
Kafanızda binlerce yel
Sorumsuzluk tıkar sizi

Kutubî fotoğraf çekti
Yüreğine hüznü ekti
Kocaman dünyada tekti
Doyumsuzluk çöker bizi

GÜLİSTAN

Vardım gönöl bağlarına
Hoyratlar devran sürüyor
Can bedenden çekilmeden
Can bedeninde çürüyor

Hoyratın kanlı elinden
Poyrazın acı yelinden

Güller mahzun boynu bükük
Yaprağı sararmış dökük
Yürek ezik ciğer sökük
Fidancıklar kesik kesik

Hoyratın kanlı elinden
Poyrazın acı yelinden

YANDIM

Aynalarda bulamadım ben beni
Beni benden kimler aldı bilemem
Zalim avcı yaraladı sinemi
Bu yarayı kimler sarar bilemem

Aynalarda ben kendimi bulamam
Halden bilmeyene halim soramam
Dil yarası buna derman bulamam
Bu sevdayı kimler sarar bilemem

Yüreğim yandı gülümde yandı yâr
Sinemi yaktı cananda yandı yâr

Bölüm 5

Vatan

Ey benim necip milletim!
Ey benim çelik bilekli gençliğim!
Uyan artık gaflet uykusundan uyan!
Talan olmadan vatan
Yalan olmadan vatan
Sen hala uyuyorsan
Uyandığında utan!

BAYRAĞIM

Sen olmazsan olmaz insanda onur
Uğrunda ölenler kıymetin bilir
Dünyada yalnızca o baki kalır
Bayrağım bayrağım şanlı bayrağım

Şeref ile şanla diktik göklere
Bedenim düşse de düşmez yerlere
Ne mutlu uğruna can verenlere
Bayrağım bayrağım şanlı bayrağım

Kutubî, namussun şerefsin şansın
Gözümde gönlümde yaşayan cansın
Damarımda akan mukaddes kansın
Bayrağım bayrağım şanlı bayrağım

MİLLET MARŞI

1

Ey kahraman Türk Milleti
Dirlik ile birlik ile
Bitirelim bu zilleti
Önce millet önce vatan

Fırtınadan yıldırımdan
Hainlerden hiç korkmadan
Ellerimiz ayrılmadan
Önce millet önce vatan

Zulme gelmez Türk Milleti
Kesip atar bu illeti
Önce millet önce vatan
Başımızda başkomutan

2

Türk'üz, zulüme gelmeyiz
Fetrete boyun eğmeyiz
El uzatır baş vermeyiz
Önce millet önce vatan

Kükreler isek dağlar inler
Yer gök sedamızı dinler
Şahit olur tüm melekler
Önce millet önce vatan

Nice yollardan geliriz
Uzun yıllardan geliriz
Asil kanlardan geliriz
Önce millet önce vatan

Yaradandır yârenimiz
Her zaman odur çaremiz
Can veririz yurt vermeyiz
Önce millet önce vatan

Ta ezelden beridir ki
Vatanımdan vazgeçmedik
Uğruna çok canlar verdik
Önce millet önce vatan

Engelleri aşacağız
Sel olup da coşacağız
İstiklale koşacağız
Önce millet önce vatan

Haydi Türkiye'm el ele
Gelin katılın sefere
Ne mutlu Türk'üm diyene
Önce millet önce vatan
Başımızda başkomutan

DURUŞ

Başımızı eğmeyiz
Cehaleti sevmeyiz
Bu güzelim vatani
Kimselere vermeyiz

Kılıçları çekenin
Vatana göz dikenin
Nifak tohum ekenin
Kırarız ellerini

Hasta adam dediler
Üstümüze geldiler
Zorlu tokat yediler
Kırarız bellerini

Hainler dinden çıkıp
Firavuna koştular
Eştikleri kuyuya
Kendileri düştüler

Ya istiklal ya ölüm
Cennette açar gülüm

15 TEMMUZ

EN UZUN GECE

15 Temmuz gecesi

Başkomutan haykırdı

Ey millet vatan diye

Genç ihtiyar kız kızan

Elimizde bayrakla

Çıktık büyük sefere

Herkes verdi elele

Her meydan Dumlupınar

Her meydan Çanakkale

Ne mutlu! Türküm diyene

Ulusum çatal yürek

Herkeste çelik bilek

Saldırdık kanlı geceye

Koşarak yürüyerek

Vurduk kanlı geceyi
Tamda kara bağrından
Yerler gökler sarsıldı
Milletin sedasından

Ta doğudan batıya
Asya'dan Avrupa'ya
Her meydan Sarıkamış
Her meydan bin Sakarya

O tertemiz topraklar
Alkanlara boyandı
Güneş sıcak gülümsedi
Bebeler uykusundan
Tebessümle uyandı

Önce millet Önce vatan
En başta başkomutan
Ne mutlu Türküm diyene

HAYINDIR

Canımızı yakarlar
Yuvaları yıkarlar
Sırtarak bakarlar
Hayındır bunlar hayın

Siyonist'le yatarlar
Vatanını satarlar
Kula kurşun atarlar
Hayındır bunlar hayın

Bizimle yer içerler
Dosta ölüm saçarlar
Zoru görüp kaçarlar
Hayındır bunlar hayın

HAINLER

Çeşmenin başına pusu kurdular
Kınalı Mehmet'i orda vurdular
Körpe kuzuları öksüz koydular
Eli kanlı gözü kanlı hainler

İkinci ile kara akşam arası
Derinde kanıyor keleş yarası
Sılada meleşir yâri anası
Eli kanlı gözü kanlı hainler

Kutubî gamlanma biter bu fetret
Bu kara günler de geçecek elbet
Hainlerden hesap sorulur sabret
Eli kanlı gözü kanlı hainler

NEREYE GİDİYOR VATAN

Gaflet ve cehalet diz boyu oldu
İhanet başını aldı gidiyor
Analar vuruldu yüreklerinden
Nereye gidiyor millet nereye gidiyor vatan
Sen var ya sen
Sen hala uyuyorsan
Uyandığında utan!

Siyonistler parçalarken devleti
Misyonerler yaralarken milleti
Bellerine takılmış hain zilleti
Nereye gidiyor iman nereye gidiyor vatan
Sen var ya sen
Sen hala uyuyorsan
Uyandığında utan!

Hainler ülkeme pusu kurarken
Dost görünüp sırtımızdan vururken
Adımızı hasta adam koyarken
Nereye gidiyor millet nereye gidiyor vatan
Sen var ya sen
Sen hala uyuyorsan
Uyandığında utan!

Ey benim necip Türk milletim
Ey benim çelik bilekli gençliğim
Uyan artık gaflet uykusundan uyan
Utanmasın senden ecdadın atan
Yalan olmadan vatan
Talan olmadan vatan
Sen var ya sen
Sen hala uyuyorsan
Uykularından utan

Bölüm 6

Sızı

Yalan
Samimiyetleri yok eden
Bir yıldır
Gün gelir söyleyeni de sokar

GÜLÜM SENDEN AYRILALI

Gözümden yaşlar boşandı
Yüzüm gülmeye üşendi
Sineme dertler döşendi
Gülüm senden ayrılalı

Lale sümbül açmaz oldu
Gülistan saçını yoldu
Kör kurşunlar beni buldu
Gülüm senden ayrılalı

ACIMIZ

Önce dosttu tebessümler sonra düşman baktılar
Ve bir gençliği kullanıp silahlar patlattılar
Kimi sevinç ile oldu kimileri yas tuttu
Aynı kandan olanlar birbirini vurdular

Bir evlat koparıldı anasının bağrından
Bir umudu yok ettiler istikbal doruğundan
Neyi anlatamadı niçin anlamadılar
Bir bayrağın insanları birbirini vurdular

Hangi dost ağlar her gün bir gün unutulursan
Bugün öldürüyor isen yarın sen de ölürsün
Hangi ana hangi baba rahat uyku uyudular
Durun dendi duymadılar kardeş kardeşi vurdular

ADALET KALMADI

Adalet kalmadı koca dünyada
Kediler aslan oldu inekler manda
Kimseyi görmedim hakkın yolunda
Adalet kalmadı fani dünyada

Kediler durmadan aslan boğuyor
Doğru söyleyene herkes sövüyor
Derdini dökmeye fırsat vermiyor
Fare it doğurup kedi boğuyor

Kutubî dünyada hak hukuk yoktur
Kötü olanların dostu pek çoktur
Senle benle ilgilenen hiç yoktur
Bu koca dünyada adalet yoktur

1977

BİRİSİ

Milletin sırtına bindi
Katillerle dağdan indi
Hem Türk hem Müslüman dendi
Riyakârimiş birisi

Nifak tohumları ekti
Yalandan gözyaşı döktü
Mozayıkları da söktü
Yıkımkârimiş birisi

Zalimlerle girdi safa
Aynı gıbal aynı kafa
Halkım uyumaz bu defa
Hayınkârimiş birisi

Şapka düşer kel görünür
O dikenli dil görünür
Sonu ipli yol görünür
Zıkkımkârimiş birisi

KURUNTUYA

Selamsız sabahsız gelir geçersin
Burnun ile bulutları çizersin
Neylersin ey âdem gardaş neylersin
Attan iner eşşeğe de binersin

Her gün şaşayla gönül eylersin
Kibirlik huyuna kanar gidersin
İnersin ey âdem gardaş inersin
Attan iner eşşeğe de binersin

GURBET TÜRKSÜ

Kader gurbet eli seçti
Gönül avuları içti
Ayrılık libası biçti
Zalım gurbet zalım gurbet

Gurbet elin yolu tozdur
Gurbetçinin gönlü güzdür
Cayır cayır yanan özdür
Zalım gurbet zalım gurbet

Seher yeli selam salar
Gözlerim yollara dalar
Sazlar yanık yanık çalar
Zalım gurbet zalım gurbet

Kutubî ayrılık acı
Hemen sarar derin sancı
Yıkar gönlünde ağacı
Zalım gurbet zalım gurbet

KADER

Kader gam yükünü vurdu sırtıma
Başımızda döner bora fırtına
Kara gözlü Muhammed'in hatırına
El çek felek el çek zaten zordayım

Dost yarası yedim yürek üstünden
Kaçamadım gazezinden kastından
Umudum kalmadı senin jestinden
El çek felek el çek zaten zordayım

Merhamet mürüvvet eridi bitti
Kutubî sadakat yok oldu gitti
Gönül bağlarımla baykuşlar öttü
El çek felek el çek zaten zordayım

TİTREDİM

Tatlı bir tebessüm boynumu büktü
Bedenim titredi içim titredi
Gerçekler karıştı hayalim çöktü
Ciğerim titredi dişim titredi

O ahü gözlerle yüzüme baktı
İliğim titredi kanım titredi
Ateş oldu bir de sinemi yaktı
Dizlerim titredi canım titredi

Kutubî halimi böyle dizerken
Kâğıdım titredi kalem titredi
İçimde ki duyguları süzerken
Yüreğim titredi kelâm titredi

GURBETTE AKŞAM

Gurbetçiler gurbet ele varınca
Yürekleri hasret ile yanınca
Hele bir de memleketi anınca
Dökülür gözünden yaşlar sel gibi

Baharı yaşamaz bilmez ki yazı
Hasret ağır gelir çoğalır sızı
Sıladan gelince el kadar yazı
Işıldar gözleri açar gül gibi

Sert eser hep gurbet elin poyrazı
Haykırsa duyulmaz sesi avazı
Akşam olup ele alınca sazı
Memlekete gider gelir yel gibi

Kutubî'yem gurbetin çilesi zordur
Her günü ateştir her günü kordur
Gurbetçi gariptir gurbetçi hordur
Atılır üstüne taşlar el gibi

ARABESK

İçimde ki bin özlem
Yüreğimi dağlıyor
Bakmayın güldüğüme
İçerim kan ağlıyor

Sordum esen yellere
Gelmeyecek dediler
Sevip unutilanlar
Severek can verdiler

Yokluğunun acısı
Beni yasa bağlıyor
Aldırma güldüğüme
İçerim kan ağlıyor

Sordum esen yellere
Gelmeyecek dediler
Sevip unutilanlar
Severek can verdiler

KALDIRIMLAR

Kimi ahın ile ağlar
Kimi sana umut bağlar
Boyalı yırtık ayaklar
Kaldırımlar kaldırımlar

İşsizler çoğalır taşar
Kimi neşe ile coşar
Kimi durur kimi koşar
Kaldırımlar kaldırımlar

Çimento kum senin özün
Yıkanmazsa kirli yüzün
Yokuşa varmasın düzün
Kaldırımlar kaldırımlar

ÜŞÜYORUM

Üşüdü toprağa düşen damlalar
Gözlerimden silim silim akarken
Bağrıma diktiğim güller laleler
Üşüye üşüye yola bakarken

Ne bir haber geldi ne sesin duydum
Gözümde yaşlarla sineme vurdum
Üşüye üşüye rüzgâra sordum
Hasret alev alev beni yakarken

Üşüyorum üşüyorum
Hicran ile yaşıyorum
Açtım sana ellerimi
Gel tut yoksa düşüyorum

KARA TREN

Yüce dağlar dele dele
Rüzgâr gibi yele yele
Yâri getir güle güle
Hasret bitir kara tren

Karlı dağlar yararaktan
Düdüğünü çalaraktan
Yaralarım sararaktan
Hasret bitir kara tren

Uzun yollar aşâ aşâ
Irmak gibi taşâ taşâ
Sevgilerle coşâ coşâ
Hasret bitir kara tren

Kutubî, perişan sorma
Kolum kanadımı kırma
Hasreti sırtıma sarma
Yâri getir kara tren
Hasret bitir kara tren

ZAMANSIZ

Zamansız ağardı başımda saçlar
Gün olsun dinmedi gözümde yaşlar
Bir acı bitmeden bin acı başlar
Zamansız ağardı başımda saçlar

Çizgiler belirdi esmer yüzümde
Dünyam zindan oldu bana gözümde
Bir ataş yanıyor sönmez özümde
Zamansız ağardı başımda saçlar

PARE PARE

Vefasız güzele minnet eyledim
Yandı kara bağrım kül pare pare
Aklımdan geçeni yüze söyledim
Yürek parelendi dil pare pare

Çile çektim baharından yazından
Mevsim parelendi yıl pare pare
Düzen tutmaz siteminden nazından
Sazım parelendi tel pare pare

Kutubî'yem umut ekim dermedim
Umut yandı bitti kül pare pare
Senden gayrisine gülüm demedim
Bağban parelendi gül pare pare

YORULDUM

Tersine savurdu kader harmanı
Yellerine baka baka yoruldum
Ne diyeyim yazan yazmış fermanı
Ellerine baka baka yoruldum

Çileli kederli günler geçmiyor
Dallarım üşüdü çiçek açmıyor
Gönül kuşum kanat vurup uçmuyor
Tellerine baka baka yoruldum

Kutubî derdimi açamıyorum
Bağlandı yollarım kaçamıyorum
Ne yârdan ne candan geçemiyorum
Yollarına baka baka yoruldum

Yoruldum oy oy oy yoruldum oy oy
Felek sana küstüm darıldım oy oy
Yoruldum oy oy oy yoruldum oy oy
Bir kıymet bilmeze yâr oldum oy oy

YUSUF GİBİ

Dostluğun adını zulum koyanı
Yemin ettim yemin sevmeyeceğim
Hançer vurup yüreğimi oyanı
Yemin ettim yemin sevmeyeceğim

Riyakârca hallerime güleni
Söz verip de sözlerinden döneni
İnsanları yalancılıktan seveni
Yemin ettim yemin sevmeyeceğim

Yusuf gibi zindanlarda kalsam da
Ferhat gibi kayaları yarsam da
Kerem gibi ateşlerde yansam da
Yemin ettim yemin sevmeyeceğim

YUSUF'UN AĞIDI

Gecenin vaktinde pusu kurdular
Önce sisi sonra seni vurdular
Döndü'yü, Hamdi'yi yetim koydular
Ah Yusuf'um vah Yusuf'um Yusuf'um

Al kanların çağıl çağıl çağlıyor
Davut'umda sessiz sessiz ağlıyor
Mehmet'in figanı yürek dağlıyor
Ah Yusuf'um vah Yusuf'um Yusuf'um

Kahpeliğe karşı mertlik olmazmış
Yiğitler yığide pusu kurmazmış
Soyuzlar korkaklar böyle vurmazmış
Ah Yusuf'um vah Yusuf'um Yusuf'um

YANIK KOKUSU

Çakmak çakmak gözlerinle baktın yâr
Ilık ılık yüreğime aktın yâr
Bükülmeyen bileğimi büktün yâr
Ataş olup bedenimi yaktın yâr

YALANCI ÂLEM

Cihanı âleme sultan olsan da
Çıkıp yücelerde mekân bulsan da
İnsanlara yalancılıktan gülsen de
Bir gün olur kuru dala konarsın

Eğer insanlıktan nasip almazsan
Her bahara her rüzgâra kanmazsan
Sen seni arayıp seni bulmazsan
Yitirdiğin yıllarını ararsın

Hayat gül misali açıp solacak
Sanma dünya sana baki kalacak
Elbette her ömrün sonu olacak
Kutubî sende dersini alırsın

YANGIN

Can dediydim can evimden vurdular
Yüreğimi lime lime kıydılar
Kınalı kekliği garip koydular
Yandım ataşlara yangınlardayım

Senden ayrı günler geçmiyor burda
Beden acılarda yüreğim korda
Hasretin sabahı olmuyor zorda
Yandım ataşlara yangınlardayım

Bulutlarla haber saldım geldi mi?
Güneş benim gibi size güldü mü?
Ben yok iken çiçeklerim soldu mu?
Yandım ataşlara yangınlardayım

Gardiyan başımda dönüp duruyor
Parmaklıklar üzerimde yürüyor
Nere baksam gözüm seni görüyor
Yandım hasretinle yangınlardayım

Kutubî, çileyi çiçekler çekmez
Elini uzatsan güneşe gelmez
Garibim bu handa kimseler bilmez
Yandım ataşlara yangınlardayım

YANILDIM

Ellerin sözüyle esen yel oldun
Özün boşmuş sözün boşmuş yanıldım
Evvel yârim idin şimdi el oldun
Özün boşmuş sözün boşmuş yanıldım

Hañer vurdu yüreğime derinden
Yaralandım riyakârın elinden
Sandım kurtulurum diken dilinden
Özün boşmuş sözün boşmuş yanıldım

Kutubî'yem sevgin ile karıldım
Yüreğimle bedenimle sarıldım
En sonunda küstüm ona darıldım
Özün boşmuş sözün boşmuş yanıldım

YANIYORUM

Kilitlenmiş gönüllere
Hiçle geçen ömürlere
Koparılan tüm güllere
Yanıyorum yanıyorum

Zora düşüyor başımız
Dara düşüyor aşımız
El oluyor gardaşımız
Yanıyorum yanıyorum

Çağlayan gözyaşlarına
Çatılan dost kaşlarına
Kutubî'nin kışlarına
Yanıyorum yanıyorum

AĞLARIM

Yâr sıladan ayrı gurbet ellerde
Her zaman yollara bakar ağlarım
Derlerdi ayrılık ateşten gömlek
Onu da sırtıma takar ağlarım

Gözden ırak amma gönülden değil
Hasretlik bağrımı yakar ağlarım
Zalim gurbet seni benden ayırdı
Ah çeker dağları yıkar ağlarım

AĞUSTOS AYINDA ÜŞÜYORUM GEL

Ayrılık rüzgârı yaktı kavurdu
Gönül sarayımı yıktı devirdi
Toprak gibi elden ele savurdu
Sensiz bir girdaba düşüyorum gel

Uykularım kaçtı tutamıyorum
Döşsek diken oldu yatamıyorum
Lokmam boğazımda yutamıyorum
Gayri mecnun gibi yaşıyorum gel

Kutubî neylesem gitmez kasvetim
Gönül öksüz kaldı ben ise yetim
O sımsıcak bakışına hasretim
Ağustos ayında üşüyorum gel

ALDANA ALDANA NE HALE GELDİM

Kıymet bilmez bir zalime yâr dedim
Aldana aldana ne hale geldim
Ne bir vefa gördüm ne sefa sürdürdüm
Aldana aldana ne hale geldim

İhanet hançeri vurdu gönlüme
Bilsem neler geldi desem dilime
Sözüm geçmiyordu o an gönlüme
Aldana aldana ne hale geldim

Kutubî inanmak aldanmak mıdır?
Bir insanı sevmek hep yanmak mıdır?
Her gülen insanı dost sanmak mıdır?
Aldana aldana ne hale geldim

ANAM

Mekânına bakıp bakıp ağlarım
Hasretinle ciğerimi dağlarım
Sensiz viran oldu gönül bağlarım
Neredesin canım anam neredesin

Hastalandım halim soran olmadı
Yalnız kaldım beni gören olmadı
Kayıp oldum görüp bulan olmadı
Neredesin canım anam neredesin

Yalnız kaldım şu yalancı âlemde
Büyüyüp kök saldım senin sayende
Ben sana köşk kurdum gönül hanemde
Neredesin canım anam neredesin

Kutubî yokluğun ağır bir darbe
Her gün hasretinle tutuştum harbe
İnşallah ahirde görürsün Kâbe
Neredesin canım anam neredesin

AYRILIK

Hasretin büyüdü arşa ulaştı
Gönlüm mecnun oldu çöllere düştü
Gündüzüm karardı feleğim şaştı
Büktü belimizi yıktı ayrılık

Yollarına baka baka yorulдум
Hasretinle yandım yandım kavrulдум
Sensiz geçen günlerime darıldım
Gönlümü düşümden söktü ayrılık

Gahi pek tatlısın gahi de acı
Yürekte dinmeyen derin bir sancı
Yaralı gönlümün sensin ilacı
Gözlerimden yaşlar döktü ayrılık

Kutubî'yem hasret çekmekle bitmez
Ayrılığın yolu vuslata gitmez
Virane gönlüme derman kâr etmez
Beni dertten derde çekti ayrılık

KÜSME

Çırpınıp durursun kuru dal gibi
Sen kime küsersin kime ne dersin?
Ahbapların sana şimdi el gibi
Sen kime küsersin kime ne dersin?

Bir çile rüzgârı döner başında
Gözyaşların damla damla aşında
Saçların ağarmış bu genç yaşında
Sen kime küsersin kime ne dersin?

Çaresizlik yalnız sana revamı
Dertler bırakmak ki saram yaranı
Bulmamışsın felek ile aranı
Sen kime küsersin kime ne dersin?

Kutubî der sabret bu günler biter
Sımsıcak yuvanda dumanlar tüter
Gönül bahçenizde bülbüller öter
Sen kime küsersin kime ne dersin?

VAHŞET

Budadık fidanları
Mevsimleri gelmeden
Kurşun sıktık hançer vurduk
Tanış biliş demeden
Budadık fidanları
Bir demet gül dermeden
Budadık fidanları
Kötürüm oldu beden

Budadık fidanları
Dal tomurcuk demeden
Baş ezdik ayak kırıp göz oyduk
Yürek parçaladık yürek!
Budadık fidanları
Kötürüm oldu beden

Budadık fidanları doğayı kızıla soyduk
Budadık fidanları
Kol bacakmış demeden
Budadık fidanları
Canını düşünmeden
Budadık fidanları
Genç ihtiyar demeden
Budadık fidanları
Kötürüm oldu beden

18.05.1979

KURŞUN

Gözümden yaşlar boşaldı
Yüzüm gülmeye üşendi
Sineme dertler döşendi
Gülüm senden ayrılalı

Lale sümbül açmaz oldu
Gülistan saçını yoldu
Kör kurşunlar beni buldu
Gülüm senden ayrılalı

Kutubî sinemi açtım
Sensiz ne hallere düştüm
Hasretinden yandım piştim
Gülüm senden ayrılalı

ÇEKERİM ÇEKERİM BİTMEZ ÇİLESİ

Gönül atım sensiz yola gitmiyor
Hep bana mı bu feleğin hilesi
Çekerim çekerim bitmez çilesi
Hep bana mı bu feleğin hilesi

Gönül dağlarımın dumanı tütmez
Bu gönül sancısı çekerim bitmez
Gam kasavet bir gün olsun terketmez
Hep bana mı bu feleğin hilesi

Kutubî'yem yürek yanar kavrulur
Umutlarım dört bir yana savrulur
Gönül tahtım bir sitemde devrilir
Hep bana mı bu feleğin hilesi
Çekerim çekerim bitmez çilesi

ÇELİŞKİ

Hayat denen acı suyu
Yudum yudum içiyorum
Izdırap girdabı bazen
Benliğimden geçiyorum

Bir kıvılcım olur hayat
Parlar sonra kayıp olur
Göğüs gersem dayanamam
İsyan etsem ayıp olur

KİRLİYİZ

Medeniyet deyip nutuk atarlar
Kepçeyi hep kendileri tutarlar
Birlik olup ÷lkemize çatarlar
İkiyüzlü zalimden dost olmuyor

Üstlerine kanlı gömlek giyiyorlar
Hile yapıp insaniyet diyorlar
Hayvanlaşır insan eti yiyorlar
Timsah gözlü zalimden dost olmuyor

Masum insanları öldürüp gömer
Biçare kulların kanını emer
Onlara yakışır süslü bir semer
Yılandilli zalimden dost olmuyor

Hem danalı sağdık hemı danasız
Babası bilinmez aslı astarsız
DNA'sı belirsiz belli ki kansız
Arsız zilli zalimden dost olmuyor

Ey Can! Zındığa güvenip kanma
Onları kendine dost olur sanma
Yüzü hep kirlidir sakın aldanma
Yalan sözlü zalimden dost olmuyor

KIZGINIM

Sevilmeyen zalime
Suskun duran âlime
Perişan bu âleme
Sefaletе kızgınım

Birleşmeyen ellere
Açılmayan güllere
Dikenleşmiş dillere
Cehalete kızgınım

Dosta gitmez yollara
Küskün olan kullara
Kaçıp giden yıllara
İhanete kızgınım

Miskin miskin durana
Derdi dertten bulana
Dizlerine vurana
Kızgınım ben kızgınım

NAMERTLER

Kalleşliğin kitabını yazdılar
İnsanlığın kuyusunu kazdılar
Mertlik sofrasından kaçıp azdılar
Utanmak nerede merhamet nerde

Yalanlarla insanları soydular
Bir lokma ekmeğe muhtaç koydular
İnsanlığın gözlerini oydular
Utanmak nerede merhamet nerde

Arayıp sormadan hep fişlediler
Karşı koyanları hep dışladılar
Kutubî sevgiyi hep dişlediler
Utanmak sizlerden uzak bir yerde

ALICI KUŞ

Alıcı kuş olup üstüme varma
Zaten yaralı yâr bu deli gönlüm
Kirpiğin ok edip sinemi yarma
Senden yaralı yâr bu deli gönlüm

Gel beni öldür kurtulam elinden
Yâr beni öldür kurtulam dilinden

İstemem ki artık selamın salma
İster gel bağıma istersen gelme
İster kıymetim bil istersen bilme
Senden yaralı yâr bu deli gönül

Gel beni öldür kurtulam elinden
Yâr beni öldür kurtulam dilinden

Seni sevmek bir hataymış bilmedim
Sensiz murad alıp devran sürmedim
Kutubî'yem senden bir gül dermedim
Zaten yaralı yâr bu deli gönlüm

Gel beni öldür kurtulam elinden
Yâr beni öldür kurtulam dilinden

DARILDIM

Gönül tokadını hep bana vurdun
Her nereye gitsem karşıma durdun
Ne bir sefa gördüm ne derdim sordun
Gönül sana küstüm sana darıldım

Yaprak gibi rüzgârında savruldu
Sevdalandım yana yana kavruldu
Yeter artık senden bıktım yoruldu
Gönül sana küstüm sana darıldım

Aşılmaz dağları bana aşırdu
Ey avare gönül beni şaşırdu
Çok madara durumlara düşürdü
Gönül sana küstüm sana darıldım

Yüreğime koydum ateşi tuzu
Haram ettin bana baharı yazı
Kutubî'yem, Mevla'm kayırsın bizi
Gönül sana küstüm sana darıldım

SORMA

Kirpiğin bağrına saplayıp durma
Şimdi ne haldeyim arayıp sorma
Vefasız halimi gelip de görme
Yaralı gönlümü sarma ha sarma

Kar yağmış gibiyim aklandı saçım
Ben sana susuzum ben sana açım
Gönlümde çiçeğim başımda tacım
Çile çiçeğini yorma ha yorma

Dağlarda dolaşan bir deli gönül
Şimdi ne haldedir bilme ha bilme
Hasretinle dolu bir koca ömür
Nasıl gelip geçti sorma ha sorma

TATSIZ

Sensiz doğan güneş
Merhaba diyemem ki
Ben yalnız yâri sevdim
Kimseyi sevemem ki

Şu gönül defterine
Yalnızca seni yazdım
Bu gönül sarayında
Yalnızlığımdan bezdim

Hiçbir şeyin tadı yok
Vuslatında adı yok
Gönül sofralarında
Her gün hasret tadı yok

AĞLARKEN GÜLÜMSERDİ

Ağlarken gülümserdi senin gözlerin bana
Şarkı söyledik ayla oynaşan yıldızlara
El ele tutuşarak gezerdik bayırlarda
Ağlarken gülümserdi senin gözlerin bana

Gezdiğimiz bayırlar, şimdi soruyor bana
N'ettin kara gözlünü yalnız geldin buraya
Dedim; o veda etti bu yalancı dünyaya
Ağlarken gülümserdi senin gözlerin bana

Bak bir demet çiçekle kapandım mezarına
Matem tuttu yıldızlar güneş küstü cihana
Bu benim kaderimmiş doyamadım ben sana
Ağlarken gülümserdi senin gözlerin bana

GARDAŞ

Hain, bir cihangir oldu
Gayri gücüm yetmez gardaş
Viranlarda gönül bağım
Bülbül konup ötmez gardaş

Hainlere sözüm çoktur
Devranında gözüm yoktur
Bu yarayı bilmez doktor
Kimse yaşım silmez gardaş

Kime sırdaş dedi isem
Tellal olup güldü geçti
Kime elim verdi isem
Kadir kıymet bilmez gardaş

BAŞIM DUMANLIDIR BENİM

Başı dumanlı dağlardan
Başım dumanlıdır benim
Cefa çektim, çile çektim
Sinem yaralıdır benim

Elvan elvan öbek öbek
Derdim sıralıdır benim
Başı dumanlı dağlardan
Başım dumanlıdır benim

Gah poyrazım sert eserim
Bazen de ince bir yelim
Zindandayım sürgündeyim
Bilmiyorum ben nerdeyim

Umuttayım çiledeyim
Her an bin bir hallerdeyim
Başı dumanlı dağlardan
Başım dumanlıdır benim

AĞLATMAYIN İNSANLARI

Karartmayın dünyaları
Anlamadan dinlemeden
Peşince hüküm vermeden
Ağlatmayın insanları

Dostça uzatılan eller
Bir dost gibi tutulmalı
Belki bir gün döner devran
Ağlatmayın insanları

Bakışlarımız şefkatli
Yüreklerde saf olmalı
Sev o seni sevmese de
Ağlatmayın insanları

KİRAZ

Bilirdim önceleri kupkuru bir kirazdı
Ne bir kuş ona konar ne de mevsimi yazdı
Bir gün bir bağban geldi can oldu bedenine
Can oldu yoldaş oldu kiraz geldi kendine

Yeşil yosun gözlerle bağbanı büyüledi
Yad kuşa otağ oldu meyveyi eller yedi
Yıkıldı kederinden kara bağladı bağban
Her gelen fidan aldı kirazcık oldu talan

Devran uzun sürmedi geldi yine kara kış
Ne bir tek meyve kaldı ne de ona konan kuş
Estikçe soğuk yeller inim inim inledi
Kirazcığın derdini gene bağban dinledi

Bölüm 7

Tasavvuf

İnanmadan yaşamak
Mutsuzlukla tanışmaktır

DURUDUR

Sıddık-i Ekber'i ısırđı yılan
Şıfası ağzında barı durudur
Halil peygambere gül oldu ateş
Yakar o Nemrutu koru durudur

Bakarım görürüm sebat eylerim
Gördüğümü görmezlere söylerim
Ben gönlümü tevhit ile düğlerim
Benim bakışlarım varı durudur

Ariflerin meclisidir otağım
Ben o yere seriyorum yatağım
Gönülden tamahım zikirdir bağım
Rayiha'da azap harı durudur

Esmâ-yı Nebi'de ben hakkı buldum
Elestü bezminde ikrarda kaldım
Bir ikramla derin ummana daldım
Benim akışlarım arı durudur

Kutubî sönmesin yürekte narım
Semme vechullah'la görürüm yârim
Ezelden ebede seninle varım
İman itikadım koru durudur

FERMAN SENDENDİR

Gözlerimden yaşlar akar
Sel olur bendini yıkar
Bir aşk ki sinemi yakar
Ümran sendedir efendim
Sevgi sendedir efendim

Gariplerin yârenisin
Dertlilerin dermanısın
Yerin göğün fermanısın
Ferman sendendir efendim

Kutubî çile çekerim
Yürüyüp yâre giderim
Murada orda ererim
Murat sendendir efendim
Hüküm sendendir efendim

Sübhanallah sübhanallah
La ilahe illallah.

HAY DİYELİM

Tevhidi indirdim kalb-i dilime
Yaradan aşkına Hay diyelim Hay
İhlâs hırkasını giydim eynime
Yaradan aşkına Hay diyelim Hay

Her zaman mekândan münezzeh odur
Cennetin kevseri ihlâsı sudur
Karanlık kalplerin ışığı nurdur
Yaradan aşkına Hay diyelim Hay

Doladım belime Halil şalını
Kutubî neylesin dünya malını
Dilimde taşırım zikir balını
Gelin canlar gelin Hay diyelim Hay

SULTANIM GEL

Keder çarmıhına gerildim neden
Himmet can sultanım dara düştüm gel
Ateşten gömleği giyindi beden
Himmet can sultanım nara düştüm gel

Kuş gibi çırpınır can kafesinde
Bir kuru bedenim yâr sayesinde
Adını söyledim son nefesimde
Himmet can sultanım zara düştüm gel

Kutubî'ye karaları giydirdi
Aş yerine aguları yedirdi
Hal verdi zalime boyun eğdirdi
Himmet can sultanım zora düştüm gel

MİSAFİR(GİDİŞ DÖNÜŞ)

Misafirler yola çıkar
Dönüşleri nice olur
Nice yürekleri yakar
Dönüşleri nice olur

Varıp mekânına yatar
Eşi dostu toprak atar
Hasretlere hasret katar
Dönüşleri nice olur

Defter elime verilir
Bütün hesaplar görülür
Güller dikenler derilir
Dönüşleri nice olur

Bedii'ye yok demediyse
Yalancıktan sevmediyse
Kutubî, hak yemediyse
Dönüşleri eyce olur

MÜRÜVVET HIRKASI

Yâri olmamışsa yârenlik bilmez
Kendine güler de kimseye gülmez
Nefsini tartmaya kantara gelmez
Mürüvvet hırkası nesine gerek

Aynaya bakıp da kendini sormaz
Hep refiki yorar bedeni yormaz
Kovanı kapatır arıyı koymaz
Mürüvvet hırkası nesine gerek

Yunus gibi coşup çağlamıyorsa
Gönlünü gönlüme bağlamıyorsa
Yaralı kul görüp ağlamıyorsa
Mürüvvet hırkası nesine gerek

Kutubî der dünya benim diyorsa
Gariplerin haklarını yiyorsa
Gölgesiz ağaçsa dal vermiyorsa
Mürüvvet hırkası nesine gerek

İNDİRİR

Aslan gölgesine sığınıp yatma
Zalimi bırakıp mazluma çatma
Şahin küçük deyip yabana atma
Nice kartalları gökten indirir

Karıncayı hor görüp gurura gitme
Onun gibi çalış sakın pes etme
Mertlik hırkasını sırtından atma
O hırka ki çok acılar dindirir

Kutubî, oyuncak nefsin elinde
Zatı sıfatıyla adın dilinde
Kevser ırmağından damla gölünde
Nefsin yangınını küle döndürür

HARAMZADE (TENBÎH)

Ak yüzüne kara çalma
Rızasız bir lokma alma
Çalış elden geri kalma
Haramzade olma gülüm

Sahip olasin eline
Sözünü geçir diline
Uyma melanet yeline
Haramzade olma gülüm

Mertliğine leke sürme
Cehalete boyun eğme
Benliğinden ödün verme
Haramzade olma gülüm

İşlerine hile katma
Kimselere çamur atma
Namert yatağında yatma
Haramzade olma gülüm

Talan ettirme vatani
Unutma şanlı atanı
Hep hatırla Yaradan'ı
Haramzade olma gülüm

Kutubî der, konan göçer
Herkes ektiğini biçer
Bir gün kapın çalar ecel
Haramzade olma gülüm

YÂRE GİDEYİM

Sebat eyledim de vardım âlime
Senden gafil olan güler halime
Arzu halim elbette ki valime
Eğilin ey dağlar yâre gideyim

Elimde tespihim gönlümde gülüm
Yalnız ona karşı eğilir belim
Ondan gayri kimse bilmez ki halim
Yol verin deryalar yâre gideyim

Halimizi arz eyledim Bediye
Bütün amellerim olsun hediye
Selam olsun üçler beşler yediye
Yol verin sahralar yâre gideyim

BENİM BAKIŞLARIM

Ümrani ararken abiti sardım
Kapısına vardım da yüzümü sürdürdüm
Secdeye varınca rahmanı gördüm
Benim bakışlarım başka başkadır

Her nereye baksam o vardır orda
Ona âşık olan kalmaz ki darda
Yüreğim yanıyor her zaman harda
Benim bakışlarım başka başkadır

Kutubî'yem o yâr hep bana dulda
Hiç hevesim olmaz çaput da çulda
İpini bırakanlar perişan halde
Benim bakışlarım başka başkadır

Bölüm 8

Serbest

Şiirlerle anlatırım derdimi
Aydınlanır karanlıklar kar gibi
Sonra da, sararlar beni
Anam gibi, yâr gibi

FİDAN ÇINAR OLACAK

Şimdi küçüksün fidanım
Kismetse büyüyeceksin elbet
Umut tomurcukların açacak bir bir
Koca bir çınar olacaksın

Sonra...
Benliğin yücecek.
Daha sonra ÇINARIM
İnsanlar gelecek
Gölgende dinlenecek
Kimi meyvelerini yiyip
Gururla ve övünçle
Sağol yavrum diyecek

GİTME

Dur gitme canım ciğerim
Yalnızlığımdan derlediğim
Türküler söyleyeceğim sana
İçimdeki duyguları anlatacağım
Bir
Bir

Dur Gitme
Bir dakika duy beni duy!
Özlemlerini getireceğim sana
Kucak kucak
Saadet taşıyacağım sana
Okyanuslardan,
Ellerine sığmayacak

GÖNLÜME GÜNEŞ DOĞMUYOR

Gönül bağım talan oldu
Hoyratlar gülleri yoldu
Her gelen bir fidan aldı
Kader nasıl kader imiş

Gönlüme güneş doğmuyor
Gönlümde sabah olmuyor

Çiçeklerimi yoldular
Umutlarımı soydular
Beni yalnız koydular
Kader nasıl kader imiş

GÜLE GÜLE

Olmadı güzelim
Adını gönlüme silinsin diye yazmadım
Yüreğime koydum seni kimseler görmesin diye
Bedeni ikiye böldüm bir taraf da ben bir taraf
da sen diye

Madem ipleri kopardın
Madem köprüleri attın
Bize yakışmaz yalan
Bize uymaz ki hile
Gitmek istiyorsan eğer
Haydi git güle güle

(DEDE MİRASI ALTIN BİR)

HANÇER

Hileye yüz tuttu
Asırda insan
Merhamet mürüvvet
Hürmet kalmadı

Kime arz edersin
Halini ey can
Seni cûş edecek
Ümmet kalmadı

(Büyük dedemiz Sürekçi Turan Özdursun misallerde söy-
lerdi)

CAN DEDİK

Can dedik canan dedik
Canımızı aldılar
Gecelere mahkûm edip
Karanlığa saldılar
Can dedik canan dedik
Çiçekleri yoldular

Bıktım kara gecelerden
Şimdi dünyam kapkara
Ne olur can dostlarım
Güneşini verin bana
Can dedik canan dedik
Bizi candan vurdular

Umut dedik dilendik
Umut tacirlerinden
Geceler hep yıkık dökük
Gündüzün ellerinde
Damla damla emekler
Zay oldu dillerinde
Can dedik canan dedik
Bizi yolda koydular

KELEBEKLER(01.09.1979)

Bir zaman bahardı bütün mevsimler
Rüzgârlar şarkı söyler
İnsanlar kelebekteler
Her şey bitti bir anda

Rüzgârlar donuklaştı
Gözleri kan bürüdü
Doğa kana bulandı
Kelebekler savaştı

Kelebekler öldü
Kelebekler öldürdü
Kimi yasa büründü
Kimi çirkin çirkin güldü

NEYİMİZE

Keyfi rahatımız için
En modern en keskin
Baltalarla parçaladık
Göge uzanan çamları
Ladini, ormanları
Körpecik fidanları

Kan bulaştı elimize
Sindi üstümüze yanık kokusu
Bozuldu ormanın dokusu
Bozuldu o güzelim doğanın
O güzelim dokusu

Ne kulağımız duydu
Ne yüreğimiz sızladı
Beton binalar kurduk
Öbek öbek
Böbürlenerek

Börtü böceği öldürdük
İkazi göre göre çimleri ezdik
Kan bulaştı elimize
Ey!...
Medeniyet neyimize
Keyfi rahatımız için

TERK ETMİYORUM

Güzel gözlerinde
Buldum kendimi
Senden başkasına
Demem derdimi

Ne yapsam?
Ne etsem bilemiyorum
Ne seni ne beni
Terk etmiyorum
Terk etmiyorum
Ne seni ne beni terk etmiyorum

Bu gönül sancısı
İçimi yakar
Bu sevda gönlümün
Tahtını yıkar

Ne yapsam ne etsem
Bilemiyorum
Ne seni ne beni
Silemiyorum
Bu yüzden bu şehri terk etmiyorum

LADES

Hasret kokan türkülerde
Sen gelirsin aklıma
Yaşanılan öykülerde
Sen gelirsin aklıma

Rüzgârlarla gelir sesin
Senin kokun savrulur
Hasretinle del yüreğim
Yanar yanar kavrulur
Ve...
Ben sana bile bile
Lades oldum güzelim
Hoyratlar gülümü yolmasın diye
Ah bu gönül bağında

KAYAKÇI

Aldım kayağı elime
Bindim teleferiğe
Yere baktım bembeyaz
Göğe baktım bembeyaz
Bir mevsimde iki yaz

Yüzüm kızardı soğuktan
Memnundum kalabalıktan
Mutluluğu sıkıştırıp kollarıma
Taktım kayakları ayaklarıma
Hafifçe kırıp dizlerimi
Salıversem kendimi
İşte o an yıkıp geçtim
Heyecanın bendini

VARDİYACI

Ben ki: canım ciğerim
Gündüzlerin habercisiyim

Vurdum karanlığı kara bağrından
Uykusuz gözlerle yorgun bedenle
Çıktım sabaha

Talaşlı sabunla
Aydınlık sulara yıkadım
Gecenin karasını ellerimden

Ben ki: canım ciğerim
Aydınlığı güneşi getirdim sana
Hiışt, haydi kalk
Uyumasana!...

DENİZ

Derdimi döksem de sığmaz dağlara
Gönül ataşıyla yanarım nara
Benim de derdimi al götür deniz
O uçsuz bucaksız okyanuslara

SİZSİNİZ

Ya yürek sizsiniz

Ya yüreksizsiniz

Ya çiçek sizsiniz

Ya çiçeksizsiniz

KAPI

Sevgiyle yoğurdum
Gönül yumağım

Ağzımda kurudu
Dilim damağım

Günübirlik değil gülüm
Ölümüne sevdim seni

Bu sevda kapımı çaldı
Kerem solda sıfır kaldı

MUMCU

Köşede bekliyorum
Hafifçe koluma vurdu Mustafa
Seslendi gel diye
Alaca karanlıktı

Koşar adımlarla gittik
Vardık toptancı dükkânına
Beş kutu mum aldık
Daldık karanlık sokaklara

Seslendik
"Mumcu mumcu" diye
Karanlıkta kalmış evler
Ellerimiz üşüyordu

Mumları kısa zamanda sattık
Karanlıkta kalmış evleri
Mumlarla aydınlattık

Dönünce Mustafa evine
Evi de karanlıktı
Yaktı kocaman bir mum
Evini aydınlattı

Sonra sobayı yaktık
Üşüyen çocukları
Isıttık sınısıcak yürekleri

PENCERE

Açtım penceremi
Baktım dünya sinemasına
Güneş, doğa gamlı mı gamlı
İnsanlar
Küskün mü küskün
Yaşam
Çarpık mı çarpık
Düzen arsız
Düzen bozuk

Sevgi
Unutulmuş
İhanet ise
Nam salmış her köşede
Pişman oldum baktığıma
Penceremi açtığıma

Hüzünle ayağa kalktım
Yeni bir umut yaktım

MENEKŞE

Taze bir çiçek
Körpr bir umuttu menekşe
Toprak ananın bağrında
El sallardı yıldızlara
El sallardı güneşe

Ama bir gün bir hoyrat el
Çekti kopardı dalından
Bedeni ikiye böldü
Ayırdı toprağından

Toprak ana bağrını yırttı
Saçını yoldu arından

Hoyrat kokladı çiçeği çirkince
Genzi kokuyla doldu doldu
Kaldırıp attı menekşeyi
O sonsuz karanlıklara
Menekşeyi başka hoyratlar
Bir başka eller yoldu

Oysa doymamıştı toprağına menekşe
Özlem doluydu göğsü, yıldızlara güneşe
Cehalet rüzgârına kapılmıştı o da işte
Toprağına dönmeyi bekliyor hep menekşe

GECELER

Çok oluyorsunuz artık
Ama çok oluyorsunuz geceler

Davetsiz bir misafir
Karabasan gibi geliyorsunuz
Üstüme üstüme

Gidin artık başımdan
Gidin gelmeyin daha

Yoksa! Gider söylerim
Aydınlıklara

UYANIŞ

Ve
Güneş okladı karanlığı
Tamda kara bağından

Kıvılcımlar uçtu
Bir beldeden bir beldeye

Kıvılcımlar parladı
Kıvılcımlar tuttu

Attılar
Karamsar insanlar
Ölü toprağını üzerlerinden

Çektiler ellerini çenelerinden
Silkinip uyandılar
Esaret uykusundan

Pervaneler gibi güneşte birleştilediler
Hepsi hep bir ağızdan
Cumhuriyet dediler

Davullar coşkuyla vurdu
Sevdiler sevindiler

KONUŞSAM NE OLUR SANKİ

Ben işçiyim dostlarım
Üzerimde mavi siyah bir tulum
Tulum yağlı tulum paslı
Ellerim paslı yağlı ellerim

Alnımdan şıpır şıpır damlar
Emeğim alın terim
Ben ekmeğimi alın terimle yerim

Sonra maaş günü gelir
Bir bordro uzatılır elime
Bir bordroya bakarım
Bir de alın terime
İşte o an bilseniz neler gelir dilime
Neler gelir dilime
Karım çocuğum gelir aklıma
Susarım

Suskunluğumdan dolayı
Ezilir büzülürüm
KONUŞSAM NE OLUR SANKİ!

Benden önce niceleri konuştu
Anlayana sivrisinek saz
Duymayana davul zurna az
KONUŞSAM NE OLUR SANKİ
KONUŞMADAN ÖLÜRÜM
Ağzımda haykırıyla
Gönlüme gömülürüm

Bölüm 9

Çavuşbaşı Destanı

Çavuşbaşı Mahlesi
Candan sever herkesi
Çok hoşuma gidiyor
Hamı gardaş demesi

ÇAVUŞBAŞI DESTANI

Uzaktan görününce
Mahlenin büyükleri
Komşular içeri girer
Çocuklar el öperdi
Hemi büyüğe saygı
Hemi de edeptendi

Müşkülü hallederdi
Mahalle büyükleri
O elleri öpülesi
Büyükleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Mahallenin âlimi
Celal Hoca var idi
Müezzin Mahmut Emmiye
(*Mahmut Hastaoğlu*)
Minareler dar idi
Hüseyin Hafız ile
Dilaver Hoca
Herkesle sohbet eder
Hallerini sorardı
O güzelim sohbetleri
Duaları özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Özledim Koso'nun
Şahmed'in, Ahmed'in kahvesini
Selahattin Erorhan'ın
O güzelim sesini
Tavşankanı çayları
Muhabbeti özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Cümbüşçü Rahmi Üstad
Kanuncu Kanbur Nizo
Defçi Kör Erdal Abi
Kemancı Nurettin
Ve de cümbüşçü Nadir
Hepsi sanatta usta
Hepsi dalında mahir
Yürek yakan
Nağmeleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

En baba kasaplar
En baba kabadayılar
En baba kuşbazlar
Doktorlar, avukatlar

Ve de mimarlar
Mahalleden çıkardı
Yeni nesil onlardan
Daim ilham alırdı
O baba adamları
Mahalleyi özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Ebe Bedriye ile
Ebe Nafiye Anne
Doğurturdu erinmeden
Utangaç gelinleri
Yün eğirip çorap örerdi
O kınalı elleri
Annem Lütfiye Hanım
Entariler dikerdi
Süslerdi kızları hem de gelinleri
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Kitap gibi elbiseler
Diker idi terziler
Gençleri de süsler idi
Mahallede berberler
O güzel günleri
Berber Salih'i ve de
Terzi Recep Emmiyi özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Evlenecek oğlan ve kız evleri
Okuyucu yenge görevlendirirdi
Oğlan evi, okuyucunun yanına erkek
Kız evi ise kız çocuğu verirdi
Yenge davet yaparken
Çocuklara da bahşişler verilirdi
Çocuklar gülümserdi
Çocuklar sevinirdi
O güzelim günleri
Düğünleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Düğün masaları kurulur sokaklara
Darbukacı Kör Ekrem ve arkadaşları
İnce sazlar eşliğinde
Başlardı fasillara
Çakırkeyf olunca kafalar
Gazeller türküler
Çekilirdi halaylar
İnim inim inlerdi
Mahalle ve sokaklar
O güzelim düğünleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Düğün ertesi günü
Gelin evden alınıp
Bey evine indirilir

Yatsı namazını kılan damat
Aile büyüklerinin
Gençlerin yaktığı
Meşaleler eşliğinde
İlahilerle, türkülerle
Evine getirilir
Sırtı kümsüklenerek
İçeriye itilir
O güzelim âdetleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Apo Dayı seslenirdi
Dirlik toplanacak diye
At arabaları çekilir
Abadan Cami önüne
Akşam namazından sonra
Kapılar tıklanır
Komşular hazırladığı
Yiyecek, giyecek ve yakacakları
Kapının arasından verirler
Toplanan dirlikler
Yatsıdan sonra
İhtiyaç sahiplerinin kapı önlerine
Tıklatılarak bırakılırdı
Alanda bilmez verende bilmez
Kime kimden olduğunu
Bu güzelim dirlikleri
Birlikleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Cenaze olduğunda
Komşular evine koşar
Acıyı paylaşırlar
Kazan kazan su kaynar
Erkek komşulardan bazıları
Cenaze ihtiyaçlarını karşılar
Gözyaşlarıyla helallik alınıp
Cenaze namazı kılındıktan sonra
Omuzlarda taşınıp makamına götürülür
Yakın komşu evini
Üç gün taziye için
Cenaze sahibine bırakır
El ayak çekilince
Kim ne kadar harcadıysa
Cenaze sahibi ödemesini yapar
Helallikler alınır
O kardeş gibi komşuluğu özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Merhemci Emine Anne
(*Emime Könk*)
Dertlere deva olur
Yaraları sarardı
Kimin başına iş gelse
Hemen ona koşardı
Şifa dolu elleri
Merhemleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Dedem Duran Efendi
Ve babam Hacı Kaya Keneş
Bizim konağımızda gençleri okuturdu
Onlar ders çalışırken
Dedem kitap okurdu
Arada bir gözlüğünün altından
Gizli gizli bakardı
Dersi savsaklayanın
Canlarını yakardı
Hepsi de okuyarak
Bir makama eriştiler
Hepsi de istikbalde
Parlayan güneştiler
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

İki kız yedi erkek kardeşti
Mahallede Keneş'ler
Güneş gibi parlardı
Yeni yetişen gençler
Briyantınli saçları
O civanmert gençleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Nice komşularımız
Okuyup tahsil etti
Dönemin birinde de
Milletvekili verdi
(Nevzat Yanmaz)

Nice doktor avukat
Öğretmenler yetişti
Çakı gibi gençler
Şahadet şerbeti içti
O okumuş insanları
Şehitleri özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Faytoncu Sarı Üsüyün (Akti)
Oğlu Mucur Memmet
Faytonculuk yapardı
Gece gündüz demeden
Hizmete koşarlardı
O vefakâr insanları
Faytonları özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

1960'da Yüceyurt Spor doğdu
1966'da ise Yüceyurt Spor kuruldu
Amatör ligde çekişmeli
İddialı maçlar olurdu
Maç bittiğinde eller tokalaşır
Dostluk baki kalırdı
Sporcumuz Kadir Kiremit
Dünya centilmenlik ödülü aldı
(*Fair Play*)
Kavgalar, gürültüler
Hepsi sahada kaldı

Centilmence biten
O maçları özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

Hepsi birer efsane
Hepsi güzel insandı
Kutubî Tefvik Keneş
Maziyi anımsadı
O efsane yılları
Geçmişimi özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

(1800 yılı başından 2019'a Çavuşbaşı efsanesi)

YÜCEYURT SPOR EFSANESİ

1960'dan 2019'a kadar
Namlı şanlı kulüp'e
Kimler hizmet etmedi ki
Vefakâr ve cefakâr hizmetkârları
Lütfi Başköy, Sebahattin Yakın
Selahattin Öztosun, Ahmet Hastaoğlu
Abdullah Uyaroğlu, Şükrü Teker
Dursun Masat, Berber Hakkı Okutan
Fırıncı Hayrullah Arslan
Kemalettin Dursun, Süleyman Şahin
Şeref ve Hakkı Demirgil
Yüksel Demirgil, Fazlı Keneş
Tefvik Keneş, Refik Keneş
Ketresler'den Vahap, Nizamettin, Murat
Akbaşlar'dan M. Turhan (Tulun), Cemal, Kemal
Turgay Akbaş, Vahdettin Barlak, Mehmet Tayan
Coşkun Ustura, Faruk Kermen, Kadir Kiremit
Yaşar Şencan, Mehmet Güzel,
Teoman Karaca, Servet Şanlı
Çekişmeli, dövüşmeli ve sonrada
Tokalaşıp öpüşmeli maçları özledim
Özledim de gardaşım
Ciğerimi közledim

O Zamanın Gençleri

Yüksel, Şeref, Hakkı Demirgil

Niyazi Bayrak, Rahmi Ertike

Faruk Kerman, Hasan

Hüseyin Dizikaraoğlu

Selahattin (Mikro), Lülfi Keneş

Yetiſen Namlı sporcular

Özer, Harun Reſit

Doğan Kutlu, Orhan Siso

Nurhan Yiğit, Selahattin Elbay

Nail Taş

Kahveci Selahattin Seyrantepe

Ve diğer mahalle kahvecileri

Futbolcularımıza

Çeſitli ikramlarda bulunurlardı

1960'dan günümüze

Hizmet etmiş yöneticilere ve futbolculara

Halen kulübün devamını sağlayan

Başkan Refik Keneş ve M. Turhan Akbaş'a

Gençliğe hizmetlerinden dolayı

Teşekkürlerimi sunuyorum.